

d'Oude Binnenstad

Kwartaaluitgave van de samenwerkende bewoners en ondernemers in de Amsterdamse binnenstad. Gratis huis-aan-huis verspreid in de oude binnenstad.

Gemeente en deelraad Centrum maken plannen voor de oude binnenstad

Gezamenlijke aanpak herkaveling Wallen

De herkaveling van de Wallen vloeit voort uit een gezamenlijke aanpak van gemeente en stadsdeel Centrum. Dat bleek tijdens een uiteenzetting van burgemeester Job Cohen, tijdens een uitzonderlijk bezoek van hem aan de deelraad. De enige andere keer dat hij de deelraad bezocht was tijdens de installatie ervan.

“Met de komst van de deelraad Centrum,” zo begint Cohen zijn korte toelichting, “is de bestuurlijke aandacht voor het Wallengebied nog meer geïntensiveerd.” Hij noemt onder meer de verbetering van het leefklimaat door intensief handhaven, het opknappen van de publieke ruimte en het autoluw maken. “De bijdrage van de centrale stad, de gemeente, mag daarbij niet worden vergeten. De commissie Van Traa haalde zaken naar boven, waar niemand rekening mee hield: witwassen, vrouwenhandel, fiscale fraude en dergelijke. Het Van Traa-team ging aan het werk. Als gevolg van de bevindingen van het Van Traa-team werden aanvullende maatregelen genomen zoals de invoering van de wet Bibob en de Emergo-maatregelen. Deze middelen zijn hard nodig. De overlast in dit gebied is onhoudbaar geworden.”

Minder

Want, zo vervolgt Cohen, de “criminogene infrastructuur ingebed in laagwaardige functies is sterk ontvankelijk voor criminele activiteiten”. Die moet worden aangepakt. Er is gekozen voor een gezamenlijke aanpak van gemeente en deelraad in het zogenaamde coalitieproject voor het postcodegebied 1012. Voor de kerstvakantie nog vindt een presentatie plaats van de gezamenlijke plannen voor de Wallen. De plannen voor de *upgrading* van de Wallen kunnen niet los worden gezien van de nota over Prostitutie van de gemeente, die in januari 2008 verschijnt. Daarin worden opmerkingen gemaakt over de omvang en vermindering van de prostitutie op de Wallen.

Voorzitter van het stadsdeelbestuur Els Iping (PvdA) vult de toelichting van Cohen aan: “Vijf jaar geleden is op een grote conferentie met bewoners en ondernemers het begin gemaakt met beleid voor het Wallengebied. Vervolgens is in een notitie de gebiedsgewijze aanpak voor het Noordelijk Wallengebied uitgewerkt. De notitie bevat een groot aantal maatregelen om het Wallengebied te verbeteren. De succesvolle uitvoering ervaart u dagelijks: minder drugsverslaafden op straat, schonere straten, autoluw en een deel van de Wallen is al mooi opgeknapt. Wat de nieuwe ontwikkelingen betreft,



Nieuw venster op de oude binnenstad...

wordt de gezamenlijke notitie van gemeente en deelraad over de aanpak van de Wallen in januari besproken in de commissie Algemene Zaken van de deelraad.”

Met dit gezamenlijke optreden van burgemeester en stadsdeelvoorzitter werd nog eens duidelijk gemaakt dat het de gemeente in al zijn geledingen menens is met het gezamenlijke optreden.

Cameratoezicht is te passief

Het cameratoezicht moet tot meer actie leiden, vindt het Integraal Burgwallenoverleg. Het pleit daarvoor in een brief aan de burgemeester, de hoofdofficier van justitie en de hoofdcommissaris van politie en de vergelijkbare functies bij de deelraad.

De camerabeelden worden nu wel bekeken maar leiden vaak niet tot directe actie, terwijl ze daarvoor juist bestemd zijn meent het Ibo.

De politie van de Beursstraat heeft eerder laten weten dat de camera's uitsluitend een toezicht- en geen actiemiddel zijn.

Het Ibo vraagt om nieuwe afspraken.

> Lees meer op pagina 12

Koninklijke klokkenmaker

Arend van Heems heeft een werkplek op vijftig meter boven de grond die klinkt als een klok, meerdere zelfs. > 3

Huis met kunstenaars

In een klassiek pand van maar liefst zes etages brengt de stichting Diogenes talentvolle kunstenaars onder. > 5

Kleine grote vrouw

'Met de kerk, door de kerk, bij de kerk' is wel zo ongeveer wat bij Gerda den Boggende past, die bij de Oude Kerk aan woont. > 6

Baantjer & De Groot

Appie Baantjer bracht vele jaren door aan het bureau Warmoesstraat als rechercheur, net als wijkagent Joep de Groot. Samen beenden ze nog eens door de buurt. > 8

Snoep op de stoep



Eindelijk weer terug op de Oudezijds...

Sint Maarten bestaat ook op de Wallen. Wat in de provincie gemeengoed is, is lang niet meer gezien op de Oudezijds. Eind november verzamelden zich bijna honderd kinderen met evenveel ouders bij speeltuinvereniging De Waag.

Met veilige lampjes in plaats van kaarsen, in de op de crèche gemaakte lampionnen, met hier en daar mandarijntjes in plaats van zoetwaren als opbrengst

en soms zelfs een keurig verplakt straatkrijtje, liet de Nieuwmarktbuurt zich van zijn beste kant zien. De oma's in de laagbouw van de Flesseman hadden de dag van het jaar toen de kindershare zingend binnenkwam, anderen deden traditioneel de deur open en kregen de aubade op de stoep, in ruil voor de snoepjes. Aangekomen op de Wallen was de stoet uitgedund maar de inzet niet minder.

Buurtvergadering

Dinsdag 8 januari 2008

De eerstvolgende buurtvergadering is dinsdag 8 januari 2008 in het Bethanienklooster, Barndesteeg 6-B. Aanvang 19.30 uur

Op de agenda staan:

- toekomst van de Wallen: bespreking voorstellen van gemeente en stadsdeel en reacties bewoners hierop;
- voorstellen herprofilering en eventueel autoluw maken Zeedijk;
- evaluatie politie-inzet: huidige situatie en plekken met langdurige overlast;
- voortgang gebiedsgewijze aanpak: herprofileringen en handhavingsacties;
- voortgang Integraal Burgwallenoverleg: samenstelling bewonersdelegatie en stand van zaken ontwikkeling toekomstvisie.

De rug recht

Eind dit jaar stapt Jack Cohen op als directeur van de NV Zeedijk, de organisatie waarvoor hij de grote inspirator is geweest en die mede dankzij zijn tomeloze energie is geworden tot wat het nu is. > 11

Zakgeld en zwerfvuil

Ze komen van overal in de stad, de daklozen die in oranje hesjes met grijze strepen de rotzooi van straat halen. Per dag kunnen zes van hen zo aan de slag, ze verdienen er tien euro en een maaltijd mee. > 11

Rots naar Oost

Buurtregisseur Gerhard Brouwer, vele jaren rots in de branding, verhuist zijn werkzaamheden naar bureau Lineausstraat. Hij wordt opgevolgd door Rob Oosterbaan. > 11

God niet aansmeren

Op de kop van de Prins Hendrikkade is de evangelische entree van de oude binnenstad. De boekhandel die zich er twintig jaar geleden vestigde wordt sinds twee jaar geleid door Frits Rouvoet. > 11

Colofon



d'Oude Binnenstad

Kwartaluitgave van bewoners en ondernemers in de Amsterdamse binnenstad.

Postadres: Oudekerksplein 22
1012 GZ Amsterdam
tel: (020) 627 24 24
fax: (020) 627 13 13
E-mail: redactie@oudebinnenstad.nl

Coördinatie: Huub Michiels

Redactie: Eveline Brilleman, Eveline van Dijk, Joep de Groot, Ewout van der Hoog, Oebele de Jong, Hugo Klooster, Wanda Nikkels, Willem Oosterbeek, Maya Rasker, Marjolijn Rosendaal, Edwin Schölvinc, Laurens Slot, Gerard Smink, Coleta Valkenburg, Gerrit van de Veen, Frits Visser, Herman Vuijsje.

Fotografie: Marian van de Veen-van Rijk

Secretariaat: HEM Automation

Eindredactie: Oebele de Jong, Huub Michiels

Vormgeving: (Parentese:)

Drukker: drukkerij Atlantic

Oplossing van Test uw kennis:

1b, 2a, 3c, 4d, 5c en 6a.

drukkerij atlantic bv voor maatwerk in drukwerk



Voor het hele traject van vormgeving tot drukken en afwerken. De snelle en voordelige printservice, bijzonder geschikt voor kleine oplagen in kleur, completeert het aanbod.

Prinsengracht 220 1016 HD Amsterdam

telefoon: 020 - 624 25 76
fax: 020 - 620 48 63
e-mail: druk.atlantic@planet.nl

Commentaar

Waar nodig zullen we de discussie stimuleren en proberen mede invulling te geven aan de toekomst van onze buurt, liefst met alle betrokkenen

Adverteren

De vorige aflevering van deze buurtkrant is niet onopgemerkt gebleven. Met name de informatie over de op stapel staande ontwikkelingen voor de oude binnenstad heeft voor beroering gezorgd. Nu stond in dit artikel vrij feitelijk en vrij neutraal weergegeven wat de inhoud is van de plannen die gemeente en stadsdeel samen met de rijksoverheid en externe partijen ontwikkelen en met name wat de betekenis hiervan is voor het Wallengebied. In een commentaar werden deze ontwikkelingen verwelkomd als positief; met name de totaalaanpak van de problemen en de gerichtheid op het aanpakken van de criminele achtergronden van de problemen in het Wallengebied.

Voor een aantal mensen in de buurt was dit kennelijk teveel van het goede. Dat was vooral het geval in de kring van de ondertekenaars van de petitie van de "verzamelde ondernemers van de Wallen". Die beklagen zich over een veelheid van maatregelen die de gemeente en het stadsdeel nemen of hebben genomen, zoals de uitvoering van de wet Bibob, de terrassenregeling, de aanpak van ongewenste reclame-uitingen, het beperken van *short stay* (de verhuur van woningen als hotelkamers) in het gebied en het parkeerbeleid. De ondertekenaars vinden dat gemeente en stadsdeel geen enkele betrokkenheid hebben bij de ondernemers en uitsluitend oor hebben voor de belangen van de bewoners.

De positieve benadering van deze ontwikkelingen door deze buurtkrant is voor een aantal adverterende ondertekenaars van de petitie reden geweest om per direct hun advertentie op te zeggen. Jammer! De redactie had het plezieriger gevonden als de discussie ook in deze krant had kunnen plaatsvinden. Nu hebben alleen de lezers van Het Parool kennis kunnen nemen van de petitie.

Overigens waren er ook heel veel positieve reacties op de weergegeven ontwikkelingen en niet alleen van bewoners maar ook van ondernemers. Van ondernemerszijde buiten de kring van de petitieondertekenaars is men al druk bezig op de nieuwe ontwikkelingen in te spelen.

Voor de redactie van deze buurtkrant staat als een paal boven water dat het aanpakken van de 'criminogene' factoren in de buurt een goede zaak is en daarom zullen we ook blijven berichten over alle volgende fasen in deze boeiende ontwikkelingen. Waar nodig zullen we de discussie stimuleren en proberen mede invulling te geven aan de toekomst van onze buurt, liefst met alle betrokkenen.

Zoals elders in deze krant vermeld, publiceren gemeente en stadsdeel eind december en half januari hun visie op het Wallengebied. Daarna barst ongetwijfeld de discussie los. Alle buurtgeledingen kunnen hun zegje doen en dan zullen we nog vele jaren bezig zijn met verdere concretisering en invulling. Hopelijk ook in een buurtkrant met de nodige adverteerders!

Kerst op Solder

Zoals ieder jaar is museum Ons' Lieve Heer op Solder van souterrain tot zolder gehuld in kerstfeer. Speciaal voor dit jaar heeft pastoor Van Oss een deel van zijn collectie kerstgroepen, gemaakt in de Zuidfranse Provence, aan het museum uitgeleend. Deze kerstgroepen heten Santons. Kenmerkend is dat de hoofdfiguren gezelschap hebben van Provencaalse volkstypen uit het dagelijkse leven. Het hele dorp loopt uit om getuige te zijn van de Geboorte. De Santons ontstonden ten tijde van de

Frans Revolutie uit burgelijke ongehoorzaamheid. Er zijn ook kerstgroepen te zien van de zusters Benedictijnen uit de abdij Notre Dame de Jouarre.

Omdat een aantal zusters in Peru werkte, heeft deze groep duidelijk Peruviaanse vorm- en kleurinvloeden. Ook kerstgroepen uit de rijke collectie van de kunstenaar en verzamelaar Clemens Menkelbach van Enkhuizen zijn te bewonderen tot 15 januari 2008, Oudezijds Voorburgwal 40.

In Memoriam Tante Trui (1910-2007)



Opnieuw heeft de Zeedijk één van zijn markante bewoonsters verloren. Nadat eerder dit jaar de buurt afscheid moest nemen van Tante Aal en Greet van Beeren, overleed afgelopen oktober op 97-jarige leeftijd onze Tante Trui.

Ook al had Tante Trui altijd gezegd niet eerder dan tussen zes plankjes de Zeedijk te willen verlaten, toch moest zij eind vorig jaar noodgedwongen verhuizen naar het Leo Polak verzorgingshuis in Osdorp. Het viel haar niet makkelijk om weg te moeten van de plek waar ze was geboren en haar hele lange leven had gewoond, maar het kon niet anders.

Ze kon nauwelijks meer lopen en viel vaak. Aanvankelijk had Tante Trui het in Osdorp prima naar haar zin. Schoon dochter Lineke kwam dagelijks langs en haar kamer met de eigen meubeltjes voelde vertrouwd. Maar als ze naar buiten keek miste ze de lichtjes en de reuring van de Zeedijk. Nog geen jaar nadat zij haar geliefde Zeedijk had verlaten is ze rustig en vredig in haar slaap gestorven.

De buurt is haar veel verschuldigd want het was Tante Trui die indertijd de aanzet gaf tot het verzet tegen de verloedering van de Zeedijk. Onvermoeibaar streed zij samen met al die andere betrokken Zeedijkers voor het herstel van de Dijk.

Mede dankzij Tante Trui is de Zeedijk weer een gezellige en feestelijke straat geworden.

Joep de Groot



Al met al kan ik een ieder aanraden op zo'n manier vakantie te houden. Je krijgt een heel andere kijk op een land en fijne contacten

Andere wereld

Helaas kon ik niet aanwezig zijn bij het afscheid van Jack Cohen, één van de motoren achter het herstel van de Zeedijk.

Ik had een redelijk excuus: ik zat de hele maand november in Suriname. Met een groep van zeven mensen hebben we daar een combinatie van vakantie en vrijwilligerswerk gedaan. Ik was dinsdag, woensdag en donderdag te vinden in een crèche voor geestelijk en lichamelijk gehandicapte kinderen en de rest van de groep gaf Nederlandse les in de gevangenis en huiswerkbegeleiding in een internaat.

Het is een vreemde gewaarwording. Aan de andere kant van de wereld te zitten en het Nederlands is de voertaal en overal is Tuc en pindakaas te koop. Ook het weer is van een andere orde dan in Nederland. Het liep tegen het einde van de grote droge tijd, om de kleine regentijd in te gaan. Dat betekende dat het van tijd tot tijd geweldig regende, wat men daar een *sibibusi* (het schoonmaken van het bos) noemt. Maar een kwartier later schijnt de zon weer. Wel wordt duidelijk dat er aan onderhoud van riolering en waterafvoer het één en ander schort.

Al met al kan ik een ieder aanraden op zo'n manier vakantie te houden. Je krijgt een heel andere kijk op een land en fijne contacten. Natuurlijk had ik er rekening mee gehouden daar bekenden tegen te komen. Het begon al toen we nog stonden te wachten op de koffers: "Wijkie, wat doe jij hier?" Eén van de mooiste momenten was een beveiligingsman voor een wisselkantoor. We waren allebei vreselijk verrast. In Nederland was het lik-in, lik-uit geweest. Nu vertelde hij vrouw en twee kindjes te hebben. Gelukkig hebben ze zijn prestatiekaart uit Nederland niet nagezonden. Met veel oudere Surinamers (van mijn leeftijd), herinneringen opgehaald aan de Ponderosa in de Warmoesstraat, het Winkeltje en de Cottonclub op de Nieuwmarkt en ga maar door. De Zeedijk ontbrak natuurlijk ook niet in de verhalen. Natuurlijk zijn we met de groep het binnenland in geweest. Met een busje hotseknots over een rode bauxietweg, met een korjaal over de rivier door stroomversnellingen en met een vliegtuigje terug. Onze opwachting gemaakt bij de plaatselijke kapitein en hem de gebruikelijke fles rum overhandigd. Het was allemaal een beetje theater, maar wel leuk. Ook hebben we op de fiets een bezoek gebracht aan een aantal voormalige plantages.

Voor de Surinamer is het vechten om in je onderhoud te voorzien. Voor hen is alles duur. Voor ons kost het een schijntje. Een taxi kost je hooguit vijf euro, een simpele maaltijd met *djogo* (literbier, merk Parbo) lukt al voor vier euro. Accijns op drank en tabak kent men niet, een knappe fles oude jenever kost misschien acht euro. Eén van de groep had op Schiphol de drank duidelijk duurder betaald. Al met al een prachtige tijd gehad. *No spang* (maak je niet druk).



Gemeente Amsterdam Stadsdeel Centrum

Amstel 1, 1011 PN Amsterdam
telefoon 14 - 020

Grofvuilmeldingen en vragen over reiniging, bestrating, groenvoorziening:
telefoon 551 95 55

Meldpunt Zorg en Overlast
e-mail: zorgenoverlast@centrum.amsterdam.nl
telefoon 552 44 42

DKTP is het automatiseringsbedrijf voor het MKB

DKTP is de oplossing voor Uw automatisering, Zekerheid, betrouwbaarheid en continuïteit voor Uw beheer, outsourcing en automatiseringsspecialisten. DKTP staat voor u klaar!

Bezoek ons op www.dktp.nl

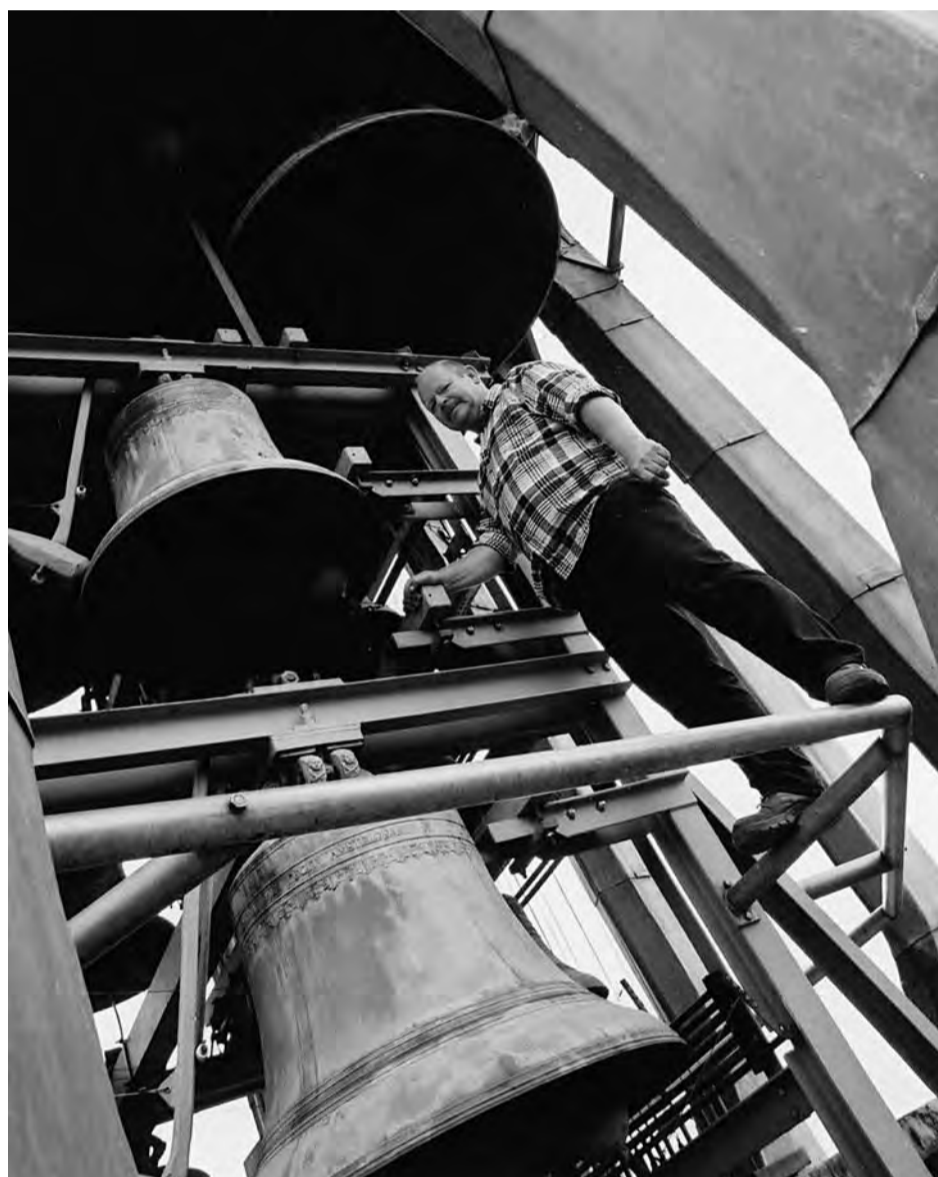


Veebroederhof 1, 1019 HD Amsterdam, Tel: (020) -427 52 21, Fax: (020) -427 52 25, E-mail: info@dktp.nl

Een werkplek op vijftien meter boven de grond die klinkt als een klok, meerdere zelfs

Koninklijke klokkenmaker

Klokkenmaker Arend van Heems zit in de toren van de Oude Kerk. Hij werkt voor de Koninklijke Eijsbouts Klokkengieterij uit Asten, een bedrijf dat de afgelopen honderd jaar bekend is geworden door het gieten van luidklokken en beiaarden en het installeren van klokken in kerktorens. In 2006 heeft deze firma de grootste klok ter wereld gegoten: een gevaarte met een diameter van vier meter en een gewicht van zesendertig ton welke inmiddels aan de voet van de vulkaan Fuji in Japan is geïnstalleerd.



Van Heems in zijn 'groot uitgevallen speeldoos'...

Een steile trap leidt naar de werkplek van Van Heems. Op de tweede verdieping is de voet van de 'klokkenstoel': een stelling van dikke houten balken waarin de klokken zijn opgehangen. Deze eikenhouten constructie dient om de trillingen van het luiden van de klokken naar beneden te geleiden en toch het gewicht van de beweegbare klokken te kunnen dragen. Zonder deze stoel zou het torenlichaam scheuren. Op de vierde verdieping pas is de luidzolder. Hier hangen stevige touwen om de luidklokken te luiden. Dit is een serie van klokken die doorgaans aanzienlijk groter zijn dan de klokken van een beiaard, en die - door aan een touw te trekken - in hun geheel in beweging worden gebracht. Met deze klokken zijn in de regel geen melodieën te creëren. Zij klinken ogenschijnlijk onordelijk door elkaar.

Luidklokken

Op dit moment heeft de Oude Kerk vier luidklokken. De eerste luidklok is met 3.700 kilo de zwaarste en luidt voor kerkelijke feesten en plechtigheden. De lichtste klok van 450 kilo heeft in de negentiende eeuw enige tijd als boomklok dienst gedaan: 's morgen en 's avonds werd zij geluid bij het openen en het sluiten van de bomen, de toegang tot de haven.

In de middeleeuwse samenleving speelden luidklokken een belangrijke rol. Het ritme van het dagelijkse leven werd bepaald door de 'dachclocke' en de 'slaepclocke', de markt-klok, schepenklok, diefklok en vele anderen. Door lawaai of onoplettendheid kon de eerste van een aantal slagen gemakkelijk worden gemist. Om dit te voorkomen kreeg de uurklok gezelschap van enkele klokjes. Deze moesten vóór het slaan van de klok door middel van een simpele in het uurwerk aangebrachte mechaniek enkele tonen laten horen, waardoor de mensen op straat wisten dat daarna de uurslag zou komen.

Met het gebruik van deze klokjes - naar hun letterlijke taak gezamenlijk de voorslag ge-

noemd - was de geboorte van het toreninstrument een feit. De voorslag die langzamerhand niet alleen meer de uurslag, maar ook de half-uurslag en de kwartieren was gaan aankondigen, werd soms iedere maand van nieuwe melodietjes voorzien. Omdat een wekking vanouds uit vier klokjes bestond, noemde men het ook wel een quadrillon. Ons woord carillon is hiervan een verbastering. Het instrument is in de Lage Landen in de 16e eeuw ontstaan, toen de rijkere steden hun kerktorens niet alleen voor het oog verfraaiden, maar ook een nieuw geluid toevoegden aan de torenklokken. Het carillon werd een prestigeobject. Des te rijker een stad, des te meer klokken.

Na de Middeleeuwen is de maatschappelijke betekenis van de luidklokken afgenomen en werden ze alleen nog gebruikt ter aankondiging van kerkelijke feesten en plechtigheden. Het carillon van de Oude Kerk dateert uit 1658 en telt zevenenveertig klokken, waarvan de veertien grootste door François Hemony zijn gegoten. Hemony was stadsklokken- en geschutschietier voor de stad Amsterdam en samen met zijn broer Pieter als eerste in staat klokken op de goede toonhoogte te brengen. Daarvoor lukte dat slechts bij benadering.

Beiaard

Op ongeveer vijftien meter hoogte is de beiaard of carillon. Vanouds wordt hiervoor een speeltrommel gebruikt. Een cilinder van

ongeveer een kubieke meter, of nog groter. Vandaag en morgen vindt het 'versteken' plaats, reden van het verblijf van Van Heems in de toren: de trommel wordt leeggehaald en nieuwe melodieën worden aangebracht. Aan de buitenkant van de trommel worden metalen pinnen ('nootjes') gezet die aan de binnenkant worden vastgeschroefd. Wordt de trommel door het uurwerk in beweging gebracht, dan tillen de nootjes de tuimelaars op die in verbinding staan met de klepels. De klepels voor het automatische spel werken onafhankelijk van de klepels voor handmatig spel. De beiaard is te vergelijken met een groot uitgevallen speeldoos.

Op de omloop van de toren kan worden genoten van het uitzicht. De buurt ligt er mooi bij. Binnenin hangen de enorme klokken. Deze zijn op verschillende hoogten gestemd, hangen in vaste positie en kunnen in tegenstelling tot de luidklokken niet bewegen. Wekelijks op dinsdag en zaterdag wordt het carillon door de stadsbeiaardiers in een klein hokje onder de klokken op een stokkenklavier gespeeld. Een instrument dat een vergelijkbare indeling heeft als een piano. Het wordt evenwel niet met vingers, maar met vuisten gespeeld. Iedere toets van het klavier is verbonden met de klepel van één klok, die tegen de binnenkant van de klok wordt aangetrokken. De klepels van de grootste beiaardklokken zijn verbonden met pedalen die met de voet worden bediend.

Scheepjes gedoopt

Een oude traditie is in ere hersteld, nu drie zogenoemde votiefscheepjes zijn aangebracht in de Oude Kerk. Met een doopplechtigheid werden de scheepsmodellen onthuld.

In veel kerken hingen vanouds kleine scheepsmodellen. Sommige als dank voor een veilige thuiskomst of een gewonnen zeeslag, andere als versiering bij het altaar van een schippersgilde. Ook in de Oude Kerk hing, voordat in 1578 de Beeldenstorm de kerk 'schoonveegde', een klein zilveren votiefscheepje, het toen gebruikelijke koggeschip. Deze traditie is in ere hersteld. Een veertiende-eeuws zilveren koggeschip, het zeventiende-eeuwse admiraalsschip van Heemskerck - waarmee hij de slag bij Gibraltar won - en het schroefstoomschip van de KNSM uit 1836, werden gedoopt tot respectievelijk de Anna, de Acolus en de Rembrandt.



Foto's en couscous

In het Hofje van Wijs op de Zeedijk is een bijzondere expositie te bewonderen van de fotografe Tiny Maasdam. De foto's komen zeer tot hun recht op deze plek omdat veel van de koffie- en theesoorten van Wijs uit de landen komen waar Tiny Maasdam, samen met haar man, heen reisde. In o.a. India, Pakistan, Peru, Tibet, China, Maleisië en Vietnam ontmoette zij veel kleurrijke mannen, vrouwen en kinderen. Zij wist deze mensen op een prachtige manier vast te leggen. De foto's zijn te koop.

Sinds kort is het mogelijk om in het Hofje van Wijs op donderdag, vrijdag en zaterdag tussen zes en acht aan te schuiven voor een originele couscousmaaltijd. Het Hofje van Wijs, Zeedijk 43, is dagelijks geopend van 12.00 tot 22.00 uur, behalve op maandag.

Hotel Kabul

Na het Blauwslakblok gaan ook de laatste stutten in de Warmoesstraat tot het verleden behoren. Hotel Kabul, drie voor- en achterhuizen, met Warmoesstraat 38, 40 en 42 als adres, staat in de steigers. Het houten corset dat de voorgevels bij elkaar houdt verdwijnt. Er komt een tweesterrenhotel met de kwaliteit van drie sterren. De voor drie sterren benodigde lift ontbreekt in de monumenten. De door Van Traa tot misdaadondernemers bestempelde eigenaren van Kabul hebben de boel in 2006 verkocht aan Kesefa V Monumenten BV voor 2,6 miljoen. Slopers zeggen dat ze nog nooit zoveel rotzooi uit een pand hebben moeten weghalen, een hele schuit vol. De bouw gaat nog zeker een jaar door.

Ook adverteren in

d'Oude Binnenstad

e-mail naar: info@oudebinnenstad.nl

YUCCA

O.Z. VOORBURG WAL 181
1012 EW AMSTERDAM
TEL. 020-624 87 66

KLEDING & SIERADEN



Chao Phraya
เจ้าพระยา

- uitsluitend verse gerechten
- ter plaatse bereid in open keuken
- originele Thaise curry
- ook voor meenemen



CHAO PHRAYA
Nieuwmarkt 10
1012 CR Amsterdam
(020) 427 63 34

ZEVEN DAGEN PER WEEK GEOPEND
KEUKEN OPEN 12:00 - 23:00 UUR

Warmoesstraat 141
Amsterdam
tel 020 6274174
fax 020 6389265
condoms@condomerie.com

winkel
online shop
groothandel
deskundig advies
www.condomerie.com

CONDOMERIE 

WWW.CONDOMERIE.COM
CONDOOMSPECIAALZAAK



Zeedijk

www.zeedijk.nl
WINKELN EN UITGAAN

Voor nóg meer leuke winkels in de binnenstad:
www.shop-shop.nl

N.V. ZEEDIJK

interDECOR

voor al uw
gordijnen
vloerbedekking
parket
laminaat

020 -613 19 21 Extra korting voor
06 41 50 04 68 kleine bedrijfsprojecten

Wij komen gratis voor advies met stalen bij u langs

LAAT JE KOPIEER- EN PRINTWERK DOEN BIJ

felixoffset

AANBIEDINGEN
JULI EN AUGUSTUS

ZWARTWIT
KOPIEEN vanaf **2,5** ct

KLEUREN
PRINTS vanaf **45** ct

FULL COLOR
POSTERS
42x59,4cm
en groter vanaf **8,50** euro

prizen excl 19% BTW

Oudezijds Achterburgwal 141
tel 020 625 98 07 e-mail felixol@xs4all.nl

DE SCHROEF



ijzerwaren &
gereedschappen

IJzersterk in:
gereedschap, machines,
elektra, sleutels & sloten,
bevestigingsmateriaal.

Topmerken:
Knipex, PB, Festool, Metabo,
Lips, Mul-T-lock, Sigma, Histor

O.Z. Voorburgwal 101,
1012 EM Amsterdam
tel: (020) 638 50 50
fax: (020) 638 50 65

Openingstijden:
ma, di, do, vr: 8:30 - 17:00,
za 9:30 - 13:00,
wo gesloten

HOUT EN PLAAT
MOOI OP MAAT



Houthandel Schmidt bv

O.Z. Achterburgwal 53-55
1012 DB Amsterdam
Tel. (020) 624 27 65 (020) 622 66 61
Fax: (020) 623 92 59
e-mail: houthandelschmidt@hetnet.nl

Maandag t/m vrijdag van 8.00-17.00 u.
Met eigen aanlegsteiger,
dus ook per boot bereikbaar



OOK VOOR PVC, IJZER- EN ELEKTRAWAREN

Ruim 40 jaar Service & Kwaliteit Parfumerie 'Marjo'

Damstraat 27-29 & Zeedijk 68-70



www.Parfumerie.nl

Nederlands grootste online parfumerie

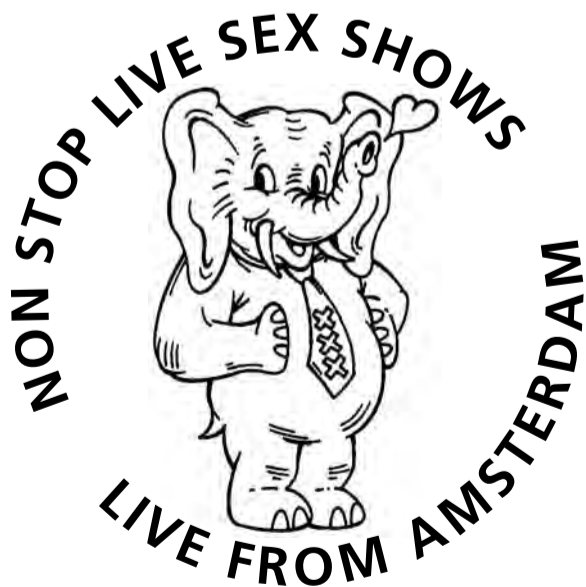
Je zou je poten
uit je k . . . lopen
om hier een
borrel te kopen



Rinus Trudy
Frits

Cinema BABA

LANGE NIEZEL 16
AMSTERDAM



CASA ROSSO

<http://www.janot.com>
office@janot.com

Oudezijds Achterburgwal 106-108
P.O. Box 16846, 1001 RH Amsterdam
Phone: +31(0)20 623 18 34 Fax: +31(0)20 620 06 30



Voor het evenwicht zijn vooral mensen nodig die hier gewoon wonen en werken uit welke bevolkingsgroep dan ook

Het Huis met de Kunstenaars

Op een steenworp afstand van de Oude Kerk staat een klassiek pand, dat inclusief souterrain liefst zes verdiepingen telt. Sinds 1969 verhuurt stichting Diogenes deze opgeknapte woningen exclusief aan zeer talentvolle kunstenaars. Een gesprek met twee van hen: musicienne Veronika Hampe en theatermaker Luc Boyer.



Veronika Hampe: 'Kwaliteitstoerist klinkt toch een beetje als Edelmensch en doet denken aan het Derde Rijk...'

Voorzichtig tilt Veronika Hampe met een antieke taartschep bepoederde appelpunten op enkele prachtige bordjes. In haar stijlvolle voorkamer onthaalt ze gastvrij op gebak. "Gehaald bij Kloppenburg. Heerlijk!" Ze woont hier vanaf het prille begin. "Tegelijk met Conrad van de Weetering ben ik hier in 1969 gekomen." Deze buurman, een gevierd balletdanser, dagbladcriticus en boekvertaler, heeft onlangs een *bypass* ondergaan. Van die geslaagde hartoperatie herstelt hij momenteel buiten de stad, liefdevol opgevangen door familie en vrienden. "Ik mocht hier beginnen onder het dak. Die verdieping is bedoeld voor alleenstaanden en snoeiheer in de zomer. Later kwam ook de etage onder Conrad vrij. Die kon ik erbij krijgen. Ik pendel nu dus met mijn instrumentenkist omhoog en omlaag over de smalle trap."

Chocolade

Veronika Hampe is afkomstig uit het Duitse Heidelberg. Daar doceerde opa Hampe aan de universiteit over de middeleeuwen, terwijl haar andere – joodse – opa Ebler daar werkte als *Privatdozent* chemie. In 1933 trouwde Hampes zoon met Eblers dochter, die toen als 'niet-arische' vrouw al niet meer mocht werken. "Trouwen jullie nu maar," zei opa Hampe, "want straks mag ook dát niet meer."

Vier jaar later werd Veronika geboren. "Het was een zeer zware tijd. De omliggende steden werden kapotgebombardeed. Ik weet nog hoe meneer Leloux, een violist uit Nancy, als dwangarbeider met Kerstmis 1944 zelf niets te eten had. Maar hij gaf wel mijn vader chocolade mee voor ons, de kinderen. Ik ben eens op straat op hem afgerend om hem te bedanken. Zelfs dat was gevaarlijk."

Op de middelbare school speelde ze blokfluit en piano. Haar blokfluitlerares was ook heel goed op gamba. "Zo'n gamba neem je tussen de benen, net als een cello." Dus dat is het instrument geworden van haar leven. Later belandde zij in Berlijn om daar muzikwetenschappen te studeren en voor theorie in het Zwitserse Basel.

In 1962 werd zij door het Amsterdamse conservatorium gevraagd als docente voor gamba, kamermuziek en continuo. "We speelden onder meer met het Leonhardt-consortium in de Waalse Kerk, in de kleine zaal van het Concertgebouw en voor alle radiozuiden."

Ze heeft haar draai volop gevonden. "Ik heb hier het gamba-gebeuren opgebouwd, veertig

jaar lesgegeven aan strijkers en continuo gedaan voor clavecinisten. Elk jaar speel ik mee in de Johannes-passie in de Westerkerk. Ik studeer nog bijna elke ochtend en heb mijn leerlingen, voorspelavonden, examencommissies en elke zondag het gambakwartet met vrienden."

Alleen: dat gesjouw met gambakist en kleding naar haar concerten, dat valt Veronika tegenwoordig wat zwaarder.

Gamba

Wat ze precies heeft met de buurt? "Ja, de Oude Kerk, met die mooie houtgewelven en gebrandschilderde ruiten, die je vanaf zolder kunt zien. Verder de viswinkel op de Zeedijk, het eetcafé Van Beeren en groenteboer Jacobs, onze trouwe steun en toeverlaat. En met lijstenmaker Wim de Jong kan ik het heel goed vinden. Die heeft vele abstracte schilderijen van mijn oude Duitse vrienden ingekaderd."

Op de vraag of er nog minpunten zijn in de buurt, zegt ze: "Nou, als je vanaf het station naar huis komt, kun je alle ellende van de wereld gezien hebben. Er is nu meer criminaliteit, prostitutie en vrouwenhandel dan veertig jaar geleden. Dat begint al bij de Dam. Door de drukke Molensteeg kom je laat in de middag niet meer heen, laat staan met een gamba. Dat zou allemaal beter kunnen."



Luc Boyer: 'In deze buurt kiezen voor de bewoners. Zijn die happy hours voor ons wel zo happy...'

En op de vraag of een monopolie van de kwaliteitstoerist dan misschien een oplossing kan zijn: "Dat klinkt toch een beetje als *Edelmensch* en herinnert mij teveel aan het Derde Rijk. We hebben al genoeg pizzeria's, molentjes, klompjes en prentbriefkaarten. Nee, voor het evenwicht hebben we vooral mensen nodig die hier gewoon wonen en werken – uit welke bevolkingsgroep dan ook."

Allesoog

In het souterrain van Luc de Boyer staan tientallen zelfgemaakte houten kabinetjes keurig in het gelid. Elk van die dwergtheaters heeft hij ingericht op een thema, zoals Venus of Chopin. En met zijn allesoog heeft Boyer de eerste vraag voorzien: "Die spullen komen van rommelmarkten over de hele wereld."

In 1981 kon hij dit huis betrekken. "Met mijn gezin woonde ik eerst op de Nieuwezijds. Daar kon ik," hij spreidt zijn armen als een verkeersagent, "beide muren tegelijkertijd aanraken. Dus we hadden puur geluk. We kenden de bewoners al: violiste en industrieel vormgever. Hun zoon zat bij onze dochter in de klas."

Van die eerste bewoners zijn de authentieke Friese plavuizen overgenomen, evenals de honingkleurige grenen vloer uit een porseleinfabriek aan de Overtoom. "Conrad van de

Weetering kende ik ook al, omdat hij mijn academievoorstelling *De Reis* had gerecenseerd. Hij mag niet onvermeld blijven!"

Tuinkabouters

Boyer werd in 1935 geboren in Batavia en kwam in 1953 met zijn hele familie uit Indonesië naar Nederland. Ze werden ondergebracht in de Friese plattelandsgemeente Oosterwolde. "In hotel De Gouden Klok op de Brink. Wat een cultuurschok! Het vroom, met ijs op het water, en er stonden tuinkabouters met kruiwagens aan de weg. Ik dacht nog: wat een grappige kleine huisjes hebben ze voor ons neergezet."

Boyers vader kreeg werk bij het Sociaal Fonds Bouwnijverheid. De zoon koos al gauw voor het vrije beroep, want levenslang op een handelskantoor leek hem niets. Een beslissende wending, met als hoogtepunten lange studiereizen naar Parijs en Japan. Zes mooie jaren lang mocht hij theatervoorstellingen maken in Frascati, waarvoor hij *carte blanche* kreeg. "Na afloop waren we kind aan huis in theatercafés als De Blincker. Ik was ook een enorme kroegtijger, ontbeet met koffie en sigaretten. Maar opeens zag ik mijzelf in de spiegel als een kievors-met-kloppende-slapen. Ik ben met roken gestopt."

"Altijd heb ik met plezier gespeeld en lesgegeven, als mimedocent en speldocent. Ik stond aan de wieg van de eerste professionele mimeopleiding in ons land. Die is nu onderdeel van de HKA aan de Jodenbreestraat. Daar begeleid ik af en toe nog studenten. Werken met jonge mensen, dat houdt je scherp."

Boyer is tevens *personal coach*. Hij helpt individueel mensen met hun presentatie. "Bijvoorbeeld jonge advocaten bij rechtszittingen: oogcontact maken, een lichaamstaal ontwikkelen die de aandacht vasthoudt en er bewust staan zonder verkramptheid." Momenteel is hij gastspeler in de productie *Stillen* (lenigen, lessen, zogen) van het Toneelhuis Antwerpen. Na de repetities volgt in het nieuwe jaar een indrukwekkend lange Europese tournee. "Alweer een doorbraak! Toch bijzonder dat ze me nog steeds vragen."

Uitwaaien

Met de buurt, ten slotte, leeft hij vooral 's zomers in een liefde-haatverhouding. "Van de diepste treurigheid zijn die hordes Engelse dranktoeristen. Hoe verder het zomert, hoe slechter het publiek. Drugsgebruikers hebben vaak al meer innerlijke beschaving in hun pink. Ik heb ze altijd als mens behandeld." Als actievoerder van het eerste uur voor een leefbaarder buurt kent hij van heel nabij het probleem van drugsgebruikers en dealers. "Die bezorgen veel minder overlast dan de verkeerde binnenlopers. Juist in deze buurt moet je kiezen voor de bewoners. Maar de politiek zit in een spaagat omdat er geld moet worden verdiend. Zijn die *happy hours* voor ons wel zo happy?"

"Geef mij maar de Oude Waal, de Binnenkant en de Hortus. Daar is het fijn uitwaaien en rustiger dan tussen de poffertjeskramen bij de Dam. Ik zeg graag onderweg mijn straatkennissen gedag, dat ben ik zo gewend van het platteland waar ik 's zomers logeer. Watermensen groeten elkaar toch ook allemaal? Zo onderhoud je het contact en onthoud je de gezichten beter."

Voor velen was hun verblijf bij de Zusters van de Hermon een beslissende periode, die van belang was voor de invulling van hun latere leven

Welkom op de Wallen

De Nicolaaskerk zat 20 oktober tjokvol mensen die afscheid kwamen nemen van de Zusters van de Hermon. Na 27 jaar werken op de Wallen sluiten Gerda, Trees, Christien en Jozefa, de laatste Amsterdamse zusters Franciscansen, Missionarissen van Maria, hun huis aan de Oudezijds Voorburgwal 93.



Zuster van de Hermon, v.l.n.r. Christien, Gerda, Trees en Jozefa...

Al die jaren hebben zij zich liefdevol ingezet voor de buurt. De 'Hermonzusters' bekommerden zich als eersten om verslaafde straatprostituees. Onvervaard zochten ze contact met hen, eerst in de Utrechtsestraat, later op de De Ruijterkade, waar een 'huiskamer' voor de vrouwen was geopend.

Verdiepen

Bij het afscheid werden de zusters geprezen voor hun activiteiten voor de dak- en thuislozen, voor jongeren die het spoor bijster waren en voor hun aanwezigheid bij de wake van de Amsterdamse Vredeswacht op het Beursplein. Veel jongeren die naar een ontwikkelingsland wilden, leefden tijdens hun voorbereidingsperiode met de zusters mee om eerst eens de nood in eigen land te leren kennen. Ook kwamen er om hun eigen leven te verdiepen.

Op drie december heeft Christien Verbeek de sleutel van het huis overgedragen. Veel van de huisraad hebben zij weggegeven. Ze weet nog goed hoe zijzelf destijds overal spullen vandaan kregen, waaronder matrassen uit het klooster van de Lauriergracht. "We besloten de matrassen te voet op te halen. Dit leidde tot grote hilariteit op straat. Naarmate we dichterbij huis kwamen werden de opmerkingen steeds 'warmer'." Christien Verbeek vormde met de zusters Liz, Lydia en Stephanie het groepje van het eerste uur. Zuster Liz had als missiezuster in de mijn-dorpen in Australië gewerkt, Christien had in Japan gezeten en was overste geweest in het klooster in Weiteveen. Stephanie was evenals Dorothee, die later kwam, een zogenaamd 'Juliantje', zusters die werkten in de gezins- en bejaardenzorg. Lydia kwam rechtstreeks uit Indonesië. Ook volgden nog Rosa, Johanna, Anneke, Agnes en Carina.

Eén van de plannen was in de Amsterdamse binnenstad een Open Huis te beginnen, waar jonge mensen een half tot maximaal één jaar konden meeleven. Aanvankelijk woonden de zusters op de leegstaande parterre van de Franciscanen aan de Nieuwe Herengracht 105. Zij gingen als vrijwilligers werken in de binnenstad bij verschillende projecten om de problematiek te leren kennen van daklozen, verslaafden en straatprostituees. In het voorjaar 1980 betrokken ze het pand aan de Oudezijds Voorburgwal. Een voormalige schoenenopslag van groothandel Hakker. Het stond er vol rekken en duizenden schoenen, maar steeds alleen de rechter-, of juist de linkerschoen.

Opbouw

"Af en toe viel een babyratje uit een kier van het plafond en als je maar iets zei, zagen je tanden

zwart van het stof," herinnert zuster Christien zich. Het was een vieze bende, maar dat schrok de zusters niet af. Ze wilden meteen starten met de opbouw van de gemeenschap en het gebedsleven.

"Het was wel avontuurlijk," glundert ze. De zusters sliepen met z'n allen op matrassen in de huiskamer. Behalve vies was het lange tijd ook koud. Vooral voor zuster Maria, die vanuit de binnenlanden van Nieuw Guinea kwam, was de overgang groot. De zusters dansten voor het slapen gaan Jiddische dansen om het warm te krijgen. Logees sliepen onder de keukentafel, of op matrassen op de derde verdieping. Er was één wc, de handdoeken hingen aan een spijker. Gelukkig konden ze af en toe onder de douche op de Nieuwe Herengracht.

Geld voor de opknap en de verbouwing - een vijfjarenplan - kregen zij voor een deel van de commissie Onderlinge Solidariteit van de commissie Nederlandse Religieuzen. Vrijwilligers deden veel werk en onder hen elke zaterdag de familie van zuster Christien. Er kwamen scholieren logeren. Steeds zo'n stuk of acht leerlingen van technische scholen, samen met hun docent. 's Ochtends hielpen ze mee met afbikken en timmeren, 's middags mochten ze de stad in. Reuze spannend. Zuster Christien kookte 's avonds voor de hele meute.

Allereerst werd een kapel gemaakt. Dat werd

het centrum van het huis. De zwarte linoleum vloeren bleken na de nodige schrobbeurten lichtgrijs. Met hout van de oorspronkelijke betimmering werden kleine chambretjes getimmerd van anderhalf bij twee meter, met een gordijn ervoor. Zo hadden de zusters toch iets van privacy. Na vier jaar was er voor ieder een eigen kamer.

Van alles hebben de zusters meegemaakt op de Wallen. Het begon al goed. Eén van de eerste dagen meldde de stagiair van de loodgieter dat er een helm in de gracht dreef. "Als er maar geen lichaam aan vastzit," grapte een ander. Wat wèl het geval bleek te zijn.

Toen zuster Lydia vers uit Indonesië aankwam, werd net aan de overkant een jonge vrouw uit de Bulldog getrokken en al gillend en kermend door een paar mannen boven de gracht gehouden. "We schrokken ons dood, maar iemand uit de buurt zei laconiek: 'Oh, ze zal wel iemand beroofd hebben'."

Welkom op de Wallen.

Puin

De gemeenschap van de Hermonzusters op de Wallen is letterlijk vanuit het puin opgebouwd. Intussen zetten de ze zich vanaf de eerste dag in voor de mensen die hun hulp en aandacht konden gebruiken.

"Elke woensdag was er Open Huis voor ieder-

een, waar de bezoekers en wij, bewoners konden zijn zoals we waren en we met elkaar deelden wat ons bezighield," vertelt zuster Christien. De zusters hadden naast de opvang verschillende activiteiten. Zo gaf zuster Rosa naailes aan Marokkaanse vrouwen, bovendien kon zij heerlijk koken. zuster Maria zette zich in voor prostitutiees en gaf tevens schilderles. Zuster Liz bemoeide zich met zwervers en bezocht gevangenen. Ze sprak vier talen en had een intuïtie voor mensen die in nood verkeerden. Veel te jong overleed zij plotseling, maar veel buurtbewoners zullen zich haar nog goed herinneren.

Zuster Christien heeft zich mede ingezet voor vluchtelingen, voor burenen en alles wat op haar pad kwam. Zuster Jozefa, die met haar Flesseman-maaltijden achterop 's avonds tegen etens-tijd als een speer door de buurt fietste, was een vertrouwd beeld. Daarnaast was zij actief bij De Kloof, opvang voor daklozen, en nam tijd voor ziekenbezoek.

Terugkijkend zegt zuster Christien dat ze de buurt in verval aantroef en dat die enorm is opgeknap. In de jaren '80 en '90 kwamen er veel jonge mensen bij de zusters. "Er was toen veel belangstelling voor zingevingsvragen. Daar hebben we de laatste jaren weinig meer van gemerkt." Bij het afscheid kreeg ze roerende reacties van ex-bewoners, die lieten weten hoe beslissend de periode bij de Hermonzusters was geweest voor de invulling van hun latere leven. In de loop der jaren hebben er 55 meegeleefd in het klooster.

Van alle Zusters van de Hermon die op de Wallen werkten zijn zusters Liz en Carina er overleden. Ook zusters Lydia, Anneke, Rosa, Dorothee en Carina zijn inmiddels gestorven. Zuster Maria werkt bij de aboriginals in Palm Island, Australië. Zuster Jolanda kwam speciaal terug naar de rosse buurt, de plek waar zij haar religieuze loopbaan ooit begon om zusters Trees en Gerda te helpen verhuizen. "Als gemeenschap hebben jullie mij in 1982 verwelkomd en nu doe ik jullie uitgeleide," zei ze vrolijk. Na jaren missiewerk in de Congo en verdere studie in Rome werd zuster Jolanda op 31 oktober van dit jaar benoemd tot Provinciaal Overste (Nederland, België, IJsland en de Faroër). Haar standplaats is nu Brussel. "We hopen dat het werk van de zusters van invloed is geweest en vooral hopen we dat hun spiritualiteit blijft doorgaan," zei zuster Jolanda bij haar vertrek.

Na jaren op de Wallen, viert zuster Trees dit jaar Kerstmis in Chanly, nabij Luxemburg, zuster Gerda in Antwerpen en zuster Christine zingt samen met zuster Jozefa de kerstliederen in het klooster te Tilburg.



Vertrek...

'Met de kerk, door de kerk, bij de kerk' is wel zo ongeveer het devies dat bij Gerda den Boggende past

Kleine grote vrouw

De oude binnenstad kent vele bijzondere woningen, maar weinige kunnen zich meten met de plek van Gerda den Boggende. Haar woning maakt onderdeel uit van de Oude Kerk - is er letterlijk tegenaan gebouwd. Twee verdiepingen, begane grond en nog een kelder ook. Gerda den Boggende, inmiddels 80, klein van stuk, sociaal en toch sterk op zichzelf, past wonderlijk goed bij de kerk. Ze doet onderzoek naar wie er in de kerk begraven ligt en schat dat aantal op veel meer dan de wel genoemde tienduizend. Ze heeft nog voor jaren werk. Haar leven en de kerk gaan al jaren samen.



Woonkamer tegen de Oude Kerk aan...

"Ik voel me half Zeeuws," zegt ze nuchter. "Mijn grootouders waren Zeeuwen, de andere grootouders kwamen uit de buurt van Woerden." Zelf is ze geboren in Breukelen, waar haar vader boekhouder was op een notaris-kantoor. Haar moeder was onderwijzeres. "Mijn ouders hebben elkaar leren kennen op de zangvereniging, zo ging dat toen. Beiden zijn heel oud geworden, bijna negentig. We zijn een sterk geslacht." Ze ging op de lagere school in Breukelen. Later volgde de HBS-B in Utrecht. Om kwart over zeven 's ochtends pakte ze de stoomtrein. Rijk de Gooijer zat nog een jaar bij haar in de klas, maar herkende haar later in de buurt niet meer, maar 60 jaar later is dat ook niet zo vreemd.

Trouw

Ze ging werken en kwam bij dagblad Trouw aan de Mariaplaats in Utrecht. Ze nam er aan de balie advertenties op. Daarna volgde een baan bij levensverzekering De Utrecht en weer later een administratieve baan in het militair hospitaal in de Domstad. Haar huwelijk bracht haar naar Amsterdam. Dat was in de Bos- en Lommerbuurt. "Slotermeer bestond nog niet eens. We gingen zondags vliegeren met de kinderen - twee jongens en één meisje - op de zandhopen. Ik ben weer gaan werken en kwam op de administratie terecht van De Kolenkit, die nu zo is ingebouwd. Dat was toen een jeugd- en jongeren centrum." Het gezin verhuisde naar de President Kennedylaan. Ze kreeg werk aan de Nieuwe Kerk op de Dam, bij de centrale kerkenraad.

Het bestuur van de stichting De Oude Kerk nodigde haar uit om secretaresse te worden, wat gebeurde. Thuis kwam het tot een scheiding. "Toen ik eindelijk weer vrij was kreeg ik de kans deze woning te betrekken. Dat is alweer 24 jaar geleden. Ik ben dooplid van de Hervormde Kerk. Dat hou je toch een beetje vast, het is niet iets wat je helemaal laat gaan. Tegelijkertijd sta ik op zekere afstand. Wel volg ik graag op woensdagmiddag de dien-

sten in de Engelse kerk op het Begijnhof. Die diensten zitten altijd vol. Veel van mijn oude kerklieden ben ik kwijtgeraakt, maar die niet. Eigenlijk geloof ik niet. Je kunt 't toch niet zien en dan is het er ook niet. Eh, nou ja, zo is het nu eenmaal."

Uniek

Haar woning aan het Oude Kerksplein is iets unieks. De ruimte wordt niet bemeten in meters maar in passen. "Ik woon in een etalage," zegt ze. Min of meer klopt dat ook. Elke dag trekken er vele mensen langs. De ingang van de Oude Kerk is naast haar woning, aan de overkant een druk bezochte krul, in het weekend plaskruisen vlakbij, altijd weer groepjes toeristen of feestgangers, soms verkleed, vaak rumoerig. Het uitzicht is ruim, want ze kan een heel eind de Oudezijds Voorburgwal afkijken, ver voorbij de Gastenburgh van het Leger des Heils.

De woning zelf zit stampvol. Graag opletten bij het gaan zitten, want anders dreigt er een stapel boeken of een kastje om te vallen. Beschilde eieren op een takje, een verzameling stenen op tafel, schelpen, verkleurde posters aan de wand, flesjes op een plankje, klei-

ne kastjes met allerlei laatjes, gordijntjes met weer andere kleinigheden er achter, ansichtkaarten aan een touwtje en boeken natuurlijk, overal op stapels en stapels op stapels, een vreemd mannetje in de suikerpot. Alles heeft een eigen geschiedenis. Alles is waardevol, niks mag weg. Ja, laatst een plank met boeken over kerken die naar een liefhebbende verzamelaar mocht, maar de ruimte die vrijkwam is allang weer ingenomen door andere portretten, boeken en kranten. De radio staat aan. De radio staat bijna altijd aan. "Ik ben heel hebbertig," vertelt ze tevreden.

"Als ik iets hoor dat ik interessant vind wil ik het ook af luisteren. Dat geldt ook voor sommige programma's op de televisie zoals de uitzendingen van National Geographic." Haar vader bracht haar de belangstelling voor geschiedenis bij. Daar is ze nog steeds blij mee. Van thuis heeft ze de kleine Bijbel bij haar trouwen gekregen en die vergezelt haar nog steeds.

Realistisch

Gerda den Boggende is eigenwijs. "Eigenwijs? Nee, eerder realistisch. Naar anderen, maar ook naar me zelf toe. Ik dram niet door.

Ik ben wel een lijstjes- en regeltjesmens. Alles werk ik systematisch af. Dat is iets anders dan een vaste regelmaat. Als anderen iets van me willen dan schuif ik dat graag voor me uit. Ik moet het vooral zelf willen. Mijn moeder zei al dat ik erg op mezelf was. 'Een hutje op de hei zou je goed passen', zei ze dan en dat is goed gezegd. Ik heb alle vrijheid nodig. Maar dan ben je alleen, zeggen anderen dan soms. Nou en?"

Ze heeft een hekel aan koorzang, maar toch gaat ze trouw eenmaal per jaar naar de Mattheus Passion. Die zal ze niet overslaan. De kerk komt in haar verhaal steeds weer terug. Haar ontslag als secretaresse van het bestuur van de Oude Kerk was dan ook een hele dreun. Ze vond niet dat ze dat verdiend had. "Ik laat me niet aan de kant zetten," zegt ze, weer bijna boos, maar ze gaf er een eigen draai aan.

Ze nam het werk over van mejuffrouw Bijtelaar. Die was ooit begonnen met een lijst met namen van mensen die in de Oude Kerk zijn begraven. Die schreef erover in het Hervormd Weekblad en Gerda den Boggende kreeg die artikelen indertijd op haar bureau. Ze pakte de draad voorzichtig op, toen mejuffrouw Bijtelaar ermee stopte. Haar neiging om alles systematisch aan te pakken kwam haar goed van pas. Ze is er intensief ingedoken en werkt rustig door. Tegenwoordig gebeurt dat op een computer in het kantoor van de stichting boven de kosterij. Het is monnikenwerk en zelfstandig werk, maar dat past wel bij wat er gebeuren moet en het past bij haar.

Vier keer per jaar brengt ze gewoon als een jonge hinde de nummers van d'Oude Binnenstad rond. Sinds kort ook geholpen door een enthousiaste schoondochter. Vrijwilligerswerk, zoals ze zoveel vrijwillig doet. Ook dat is een serieuze zaak, want wie aan haar 'wijkje' komt krijgt snel te verstaan dat dit vooral onmiddellijk afgelopen moet zijn. Daar houdt dan natuurlijk iedereen rekening mee. Die kleine grote vrouw wil je niet tegen je hebben.

Begraven in de Oude Kerk

In de Oude Kerk werd begraven tot en met 1865. Er moeten duizenden mensen hun laatste rustplaats hebben gevonden. Begraven worden in de kerk was een voorrecht van de gegoede stand. Zelfmoordenaars, landlopers en drenkelingen vonden ergens buiten de kerk een plekje. Aan de zuidzijde van de kerk, die toen nog niet de huidige omvang had, lag in vroeger eeuwen een ruim kerkhof. Uiteindelijk verbood de overheid het begraven in de stad. Gevaar van besmetting, bevolkingsgroei en toenemend besef van hygiëne lagen hieraan ten grondslag. Vanaf 1865 werden begraafplaatsen vaak buiten de bebouwde kom aangelegd. In de vroege middeleeuwen werd men naakt in een laken of stromat begraven. Later kwamen kisten in gebruik. Aanvankelijk met een vlak, vervolgens met een dakvormig en uiteindelijk weer met een vlak deksel. De zerken in de kerk met een 'K' erop staan voor een (algemeen) kerkgraf, waar alleen een nummer op staat is van oorsprong een particulier graf en dus op zijn minst van een gegoede familie.

'In totaal ben ik zo'n veertig jaar bij de politie geweest. Verreweg het langst bij bureau Warmoesstraat. Het was een heerlijke tijd. Het is omgevlógen.'

Baantjer

De Groot



Voormalig rechercheur aan bureau Warmoesstraat (1954-1983) en Nederlands meest geliefde misdadschrijver, Appie Baantjer, wordt volgend jaar 85. Ook wijkagent Joep de Groot werkte vele jaren bij dat bureau (1969-2002) en was sinds 1973 wijkagent op de Wallen. De twee gingen samen nog eens op pad.

Bij café De Heffer zitten De Cock, "met cee-oo-cee-kaa", inclusief de bekende regenjas en geruit hoedje, en zijn 'nichtje' Corrie de Cock op het terras. Klaar voor de volgende 'Beleef Baantjer-toer'. De groep meiden die de toer heeft geboekt voor de *maidenparty* van vriendin Kim kunnen het bijna niet geloven als ze ook nog eens oog-in-oog staan met de échte Baantjer. Sprakeloosheid slaat al snel om in grote opwindning. Graag willen ze samen met hem op de foto. "En alstublieft een handtekening." De dubbelganger van De Cock is Arie Blom. Ook hij is blij verrast de echte Baantjer te zien. 'Rechercheur' staat op zijn visitekaartje. Blom doet rondleidingen.

De belangstelling is overdonderend. Groepen tot over de honderd man zijn geen uitzondering. Een arrangement waarbij gids Blom een groep drie uur meeneemt door donker Amsterdam kost dertig euro. Moord, doodslag en de boeken van Baantjer zijn de leidraad. Café De Heffer, waar in de kelder binnenkort een heuse Baantjer-bar komt, is start- en eindpunt.

Blom, een voormalig Haagse trambestuurder en Baantjerfan van het eerste uur, werd na zijn pensioen, drie jaar geleden, benaderd voor de Baantjer-toers. Hij heeft het drukker dan ooit.

Blom heeft zijn ruzzak met handboeien aan de leuning van het café geketend. Tegen het stelen. Of hij en 'nichtje Corry', voor ze vertrekken, nog even samen met Baantjer op de foto mag? Appie Baantjer hoort het allemaal glimlachend aan en poseert gewillig. Bij het afscheid geeft hij het aanstaande bruidje een zoen en wenst haar een mooi en voor spoedig huwelijk. Kims dag kan niet meer stuk.

Big Business

Baantjer heeft zijn naam nooit laten vastleggen. Wel heeft hij bij de televisieserie als voorwaarde gesteld dat de persoon van rechercheur De Cock, die hij in 1965 creëerde, intact zou blijven: geen gevloek, geen krachtmetingen en rustig alle feiten op een rijtje zetten. Ruim zeven miljoen Baantjerboeken zijn er inmiddels verkocht. Baantjer is vertaald in het Chinees, Duits, Engels, Koreaans, Russisch en recent in het Estlands. Appie Baantjer is de meest uitgeleende auteur bij de Nederlandse bibliotheken, ruim 500.000 per jaar. Najaar 2008 komt ter gelegenheid van zijn 85e verjaardag zijn levensverhaal uit, geschreven door biografe Geertje Bos. April 2008 verschijnt deel 69: *De Cock en de moord in de hondsdagen* en in oktober 2008 wordt zijn 70ste en laatste De Cock-boek gepresenteerd: *De Cock en de moord in gebed*. En dan is het mooi geweest.

Hoewel.

Magere Josje

Een geruchtmakende zaak was de moord op de prostituee Magere Josje, werkzaam in een souterrain aan de Oudezijds Voorburgwal 83, 11 augustus precies vijftig jaar geleden. Magere Josje werd



Kim naast Appie Baantjer: haar dag kon niet meer stuk...

gruwelijk toegetakeld dood aangetroffen in haar peeskamer, na een melding van haar echtgenoot en pooier Joop S. Het echtpaar woonde zelf op de eerste verdieping.

Voor het bewuste pand buigt Baantjer zich naar het souterrain en kijkt naar binnen. Het was zijn eerste grote zaak en hij werkte er destijds twee jaar aan. Baantjer: "Op een zondagmorgen was het, ik weet het nog als de dag van gisteren. Haalden ze me van huis. Het was mijn eerste confrontatie met een lijk, zo 's morgens vroeg. Ze lag spiernaakt. Er was al een officier van justitie bij, die was foto's aan het maken. Ik zeg: 'Man, ga weg, je haalt alle sporen hier weg'."

De Groot: "Ja, dat verhaal van Magere Josje is het natuurlijk wel geweest waardoor de buurt bekend is geworden."

"En veranderd," vult Baantjer aan. "Tot dan toe was dit een gesloten gebied. Iedereen die hier woonde en werkte wist wat er aan de hand was, maar de buitenwereld wist daar niks van. Ik kreeg al die hoeren aan het praten. Toen kwam die hele beerput los. Hoe het in feite ging. Hoe er geld werd verdiend. Want die hoerenbazen hadden vier, vijf kamertjes en die zaten allemaal om het halfje, die hoeren, dus er kwam groot geld binnen."

De Groot: "De helft van de opbrengst van de klant was voor de hoerenbaas, nou ja, bazinnen waren het meestal. Die zaten er doorgaans boven, keken naar buiten en hielden bij hoeveel klanten er kwamen. Zij taxeerden die klanten ook 'dat is een klant van twee tientjes, dat eentje van het vijfde dubbele.' Het waren vaak zelf ex-prostituees, die wisten precies hoe of wat."

proces trok internationaal de aandacht en zette De Wallen als 'de' rosse buurt van Nederland op de kaart. De Amsterdamse rechtbank veroordeelde Joop tot elf jaar cel voor zware mishandeling met de dood tot gevolg. In hoger beroep werd hij vrijgesproken.

"Was Appie z'n twee jaar werken was voor niks. Men vond het bewijs onvoldoende." De moord op Magere Josje staat nog steeds als onopgelost te boek.

De Groot: "In deze tijd van nieuwe onderzoeksmethoden had-ie gehangen."

Baantjer: "Je moet natuurlijk altijd voorzichtig blijven met je uitspraken, maar als ik destijds DNA had gekend, nou."

Door de zaak van Magere Josje én door alle De Cock boeken is Baantjer dus eigenlijk een dubbele ambassadeur voor het Wallengebied.

Hij lacht.

"Baantjer heeft zoveel teweeg gebracht, dat hou je niet voor mogelijk."

Bordeellijk

De Groot: "Dat is in het verleden natuurlijk meerdere malen gebeurd: je doet aanhoudingen, je bent met te weinig collega's en er is geen auto beschikbaar. Nou, dan hing je hem toch met de handboeien aan de brug. We waren in die tijd redelijk praktisch. Wij deden het op onze eigen manier. Als je als lijk de pech had om op de grens van een afdeling te liggen, dan kon het gebeuren dat de ene afdeling het lijk een duwtje gaf waardoor het naar de andere kant ging. Als er iemand hier in een bordeel overleed - een hartaanval of zo - dan vermeldden we in het rapport dat-ie op het Damrak was gevonden."

Gebeurt dat nog steeds?

"Ja, als het effe kan wel."

Baantjer: "De familie wil je natuurlijk nooit in de problemen helpen."

De Groot is daar een keer mooi mee te pas geko-

den werd voelde ik altijd of er wat plaksel onderop zat en dan wist ik direct waar de spullen vandaan kwamen."

"Je kwam daarvoor ook regelmatig bij de Bank van Lening, denk ik," vult De Groot aan.

"Ja, die noemden we ook wel de Bank van Heling."

Op nummer 14 is 'd Leuvenburg, het kantoor van het Leger des Heils, op de hoek Oudezijds Voorburgwal en Oudezijds Armsteeg. De plek waar Majoor Bosshardt werkte. Op één hoog voor had ze een kamer. Baantjer tuurt naar het water voor het pand in de hoek onder de Armbrug: "Daar kwam het lijk bovendrijven. Een man ging op een middag naar de Majoor om te vragen of zijn demente moeder daar onderdak kon komen. Zij woonde in één van die pandjes bij de Oudezijds Kolk. Dat kon niet zo snel en toen is die vrouw 's avonds het water in gesprongen. Die heeft zich verzopen. 's Nachts door de roulatie van het water, kwam het lijk precies voor het huis van Majoor Bosshardt, daar in die hoek bij de brug terecht. Ze jankte joh, verschrikkelijk, dat vergeet ik nooit."

Finse Henny

"Waar nou die blauwe lampen hangen," wijst Baantjer, "daar op de tweede etage van 'De Haven van Texel', daar werkte vroeger Finse Henny. Die ontving vooral klanten uit Scandinavië. Op een avond krijgt ze ruzie met een zeeman. Die slaat zo een fles whisky kapot en snijdt haar keel ermee open. Ik heb nog nooit in een kamertje zoveel bloed gezien als in dat kamertje van twee bij twee. Verschrikkelijk gewoon. Die kerel moest het lijk kwijt, deed het raam open en dacht: 'Ik smijt haar in het water'. Dat dacht-ie. Maar daar beneden was een vlondertje en daar kwam het lijk op terecht. Fritsie van de Wereld ontdekte het lijk. Dezelfde nacht nog vonden wij die kerel terug. Hij was naar een andere hoer gegaan, die zag bloed op zijn billen en waarschuwde

Bureau Warmoesstraat

Door de Oudezijds Armsteeg gaat het naar het oude Bureau Warmoesstraat. De Heilige Grond komt naderbij. Een jonge man zit *groggy* op de stoep van het voormalige bureau. Misschien neergezet voor de Baantjer-toer? Baantjer huisde er op twee hoog aan de achterkant en keek uit op het water van het Damrak. Het tikken van de verballen, waar de collega's vaak een pesthekel aan hadden, vond hij leuk werk. Baantjer introduceerde het maken van een index, zodat in de rapporten precies was te zien op welke bladzijden de naam van een verdachte of getuige allemaal werd genoemd.

Baantjer: "Ik had chefs die slecht konden schrijven. Als die ergens een rapport over moesten maken, zagen ze er enorm tegenop. Dan kwamen ze bij mij met de stukken en vroegen of ik er een mooi rapport van kon maken? En dan zei ik dat dat dan wel thuis moest en het me zo te zien me zeker een dag of drie zou kosten. Na één dag had ik het rapport wel klaar en dat schreef ik dan onder naam van die chef. Daarna had ik dan weer mooi twee dagen om verder aan een boek te werken."

Naast zijn researchewerk schreef Baantjer niet alleen boeken, maar had hij ook 23 jaar een wekelijkse column van twaalfhonderd woorden in het dagblad Nieuws van de Dag. Joep de Groot, die veel meemaakte op straat, leverde Baantjer regelmatig informatie en schrijfmunitie voor zijn columns en boeken.

Eigen manier

De Groot: "Er werd wel gezegd dat ze aan de Warmoesstraat een eigen Wetboek van Strafrecht hadden."

Baantjer: "Ja, vooral Strafvordering. We hadden er iemand bij die de verdachten, de getuigen en het slachtoffer allemaal in één cel stopte. En dan zei die: 'Als jullie het eens zijn met elkaar, dan bel je maar effe'."

De Groot: "Er was een wachtcommandant, die had geen zin in dronken mensen. Daar had-ie alleen maar last van, dus als je een dronken man of vrouw kon slijten, graag! We hebben ze wel gewoon in een straat tegen een deur aangezet. Aangebeld: 'Hij is thuis hoor!' en weg waren wij. Woonde zo'n vent er helemaal niet."

Baantjer: "Neem het geval van een matroos in een café en dan was er een animeermeid en zo'n matroos verteerde niet genoeg. Het meisje had er geen zin meer in en ging er aan de achterkant van het café uit. Die matroos kwaad, nam een steen en smeed die door de ruit van het café. Die jongen werd opgepakt wegens vernieling. Dan had je de volgende morgen zo'n jongen in de cel. Wat deed je dan? Je belde die caféhouder op: moet je een nieuwe ruit hebben? Ja. Wat kost die? Nou, honderd of honderdvijftig gulden bijvoorbeeld. Dan nam je die jongen mee, bracht hem aan boord van z'n schip. Ging naar de kapitein en dan zei je: 'Wat wil je hebben, wil je die jongen terug, of zal ik hem in de cel stoppen?' 'Wat heeft ie gedaan?' 'Nou, ruit ingegooid.' En dan zei je 'Geef mij 150 gulden dan krijg je die matroos terug.' Dat geld gaf je aan de caféhouder en daar kwam nooit een letter van op papier. Die aanpak kan niet meer. Dat vind ik toch heel erg jammer, eigenlijk. Dat waren hele praktische oplossingen voor heel veel dingen."

De Groot: "Nou ja, d'r waren collega's die gingen er te creatief mee om."

Baantjer: "Ja, als je 200 gulden vraagt en je geeft er 150 aan de caféhouder en je houdt de rest. Ja, dat gebeurde."

De Groot: "Als het tegen de Kerst liep wilden we ook een kerstpakket hebben. Nou, dan gingen de lui van de pot 'Lief en Leed' de buurt in om het kerstpakket samen te stellen. Bij de drankhandelaar kwam de drank vandaan, bij de slager het vlees - en dat kostte dan weinig."

Baantjer: "Ja, dat kon allemaal."

Ratten high

Cocaïne en heroïne, ze hadden in het begin geen idee hoe het er uit zag. "Als ze zeiden dat het bakpoeder was, geloofden we het ook."

Baantjer: "Ja, wat wisten wij ervan? Er was geen voorlichting over, we moesten het allemaal zelf maar ontdekken. Ik heb een tijd gehad dat ik een hele selectie van allemaal soorten drugs had. Ik had een verzameling aangelegd om het spul uit elkaar te kunnen houden. Toen gingen ze gek doen op het hoofdbureau. Ik mocht dat niet hebben, dat was strafbaar. Toen heb ik het maar weggedaan. Door de wc. Wat in beslag werd genomen spoelden we ook door de wc. Onder Bureau Warmoesstraat waren de ratten allemaal high."

In de auto, op weg terug naar zijn woonplaats Medemblik, zegt Baantjer tegen De Groot: "In totaal ben ik zo'n veertig jaar bij de politie geweest. Verreweg het langst bij bureau Warmoesstraat. Het was een heerlijke tijd. Het is omgevlógen."

De Groot knikt instemmend.

Joep de Groot, geboren en getogen te Veenhuizen, kwam als jong agent in 1969 bij bureau Warmoesstraat.

Hij werd in 1973 benoemd tot wijkagent voor het Wallengebied en bleef dat ruim dertig jaar.



Joep de Groot en Appie Baantjer bij de werkplek van Magere Josje...

Het verhaal is al vaak verteld, de desillusie wringt met de jaren: waren toen de huidige onderzoekstechnieken beschikbaar geweest, dan was de zaak waarschijnlijk snel opgelost. Baantjer had direct de jaloerse echtgenoot van Magere Josje op het oog, maar kreeg de zaak niet rond. Uiteindelijk arresteerde hij Joop S. in april 1959 op verdenking van moord, nadat een getuige zich een jaar na dato als nog meldde. Hij wijst naar de overkant van het water. "Daar, op een van de paaltjes, zat die getuige, waardoor ik tenslotte een veroordeling kreeg voor de man van Magere Josje."

In november 1959 begon het gerucht makende proces, waar tientallen getuigen openhartig over de rosse buurt vertelden. Tijdens de zes zittingsdagen had de krant elke dag een pagina over de zaak. Het

men: "Dat was ginds, bij het Oudekerksplein. Daar ging een oude baas dood. Ik was aan het bureau en er werd gezegd: 'Ga jij de weduwe maar even op de hoogte brengen.' Kom ik in de Spaarndammerbuurt en wordt binnengelaten door z'n vrouw. Ik begin heel voorzichtig te vertellen dat haar man op het Damrak is gevonden. Overleden. Zegt die vrouw: "Dat kan niet, het is dinsdagavond en dan gaat-ie altijd naar de hoeren."

Baantjer: "Ik heb hier heel veel zaken gehad". Hij gebaart naar Oudezijds Voorburgwal 40, Ons' Lieve Heer op Solder. "Ik was er een zo'n beetje privé-rechercheur. Uit het museum werd vaak gejat. Maar die spullen - mooie vazen en zo - werden bij tentoonstellingen allemaal met plakkertjes geplakt om ze stevig op hun plek te zetten. Als er iets terugvon-

ons. Toen konden we hem direct arresteren."

De Groot: "Dat procesverbaal van jou over die moord heeft er dertig jaar later voor gezorgd dat die horeca-ondernemer weer een terras mocht maken daar. Omdat het er ooit geweest was."

Baantjer: "Tante Annie van Nimwegen zat er vroeger. Toen was het een hoerenpandje, allemaal kamertjes, tot helemaal boven aan toe. Het vlondertje is in de loop der jaren gesloopt. Toen er een horeca-etablisement kwam wilde die weer een terras aan het water, maar kreeg er aanvankelijk geen toestemming voor. Toen hebben zij tenslotte mijn oude proces verbaal tevoorschijn gehaald. Want ik had het verhaal van Finse Henny in één van mijn boeken beschreven. Ik weet niet meer precies in welk boek, *Misdaad in het verleden*, denk ik."

PALEIS
van de
WEEMOED
restaurant chantant

avondvullend muzikaal
theaterdiner
vol nostalgie & romantiek

4-gangenkeuzediner 39,-
ook voor feest & bruiloft

Oudezijds Voorburgwal 15
RESERVEREN: 020-6256964
www.paleis-van-de-weemoed.nl

Welkom bij
Irish Pub
"Durty Nelly's"

Warmoesstraat 115-117,
1012 JA Amsterdam



Smaakvolle Ierse inrichting met een gezellige atmosfeer.
Diverse Ierse bieren e.a. op tap.

All Sport live on Big Screen

Iers ontbijt vanaf 12.00 uur.
Dagelijks lunch/diner menu vanaf 12.00 uur.

Regelmatig levende muziek (vrijdag en zaterdag 22.00 uur)

Voor verdere informatie kunt u bellen 020-6380125.
Open zondag t/m maandag 9.00 - 1.00 uur,
vrijdag en zaterdag 9.00 - 3.00 uur.

THE GRAND
COOKING WORKSHOPS

TREED BINNEN IN DE WERELD VAN DE CHEFS EN ONTDEK
DE FIJNE KNEEPJES VAN HET VAK. BEREIDT, SAMEN
MET ONZE CHEF ANDREW GASKELL, UW EIGEN
3-GANGEN LUNCH MET WIJNARRANGEMENT VOOR €75 P.P.

SOFITEL THE GRAND AMSTERDAM
WWW.THEGRAND.NL • TEL.: 020-555 3560 • E-MAIL: H2783-FB@ACCOR.COM



VVD-fractie Amsterdam Stadsdeel Centrum

De VVD luistert

Bel of mail voor een afspraak voor
ons spreekuur:

van 18.30 uur tot 20.00 uur
Haarlemmerplein 15

Tel.: 020-5524560, Hans Mensink 06-54968555
en Olga de Meij 06-23720444

vvd@centrum.amsterdam.nl
www.vvdcentrum.nl

Cinema
BABA
.....
LANGE NIEZEL 16
AMSTERDAM

lady's
WISH.
Kloveniersburgwal 37
1011 JV Amsterdam
020 - 785 36 97
www.ladyswish.nl
info@ladyswish.nl
Fashion • Accessoires • Gifts

voor uw ramen
CAPSICUM
NATUURSTOFFEN
Oude Hoogstraat 1
Amsterdam
www.capsicum.nl
020 6231016

Café-Pub
'Old Sailor'
O.Z. Achterburgwal 39 A
Amsterdam-Centrum
Telefoon: 020-624 77 39

DUTCH BUILDERS
VASTGOEDMANAGEMENT
Duidelijk
Beter
www.dutchbuilders.nl

restaurant
DE PORTUGEEES
~
Restaurant
Zeedijk 39a
Tel. (020) 427 20 05
~
Café - tapas
Zeedijk 28a
Tel. (020) 620 00 01
~

W. VAN POELGEEST B.V.
ANTIQUARIAAT
Oudezijds Voorburgwal 43
1012 EJ Amsterdam,
Tel: (020) 622 17 00
Tel. na 19.00 uur (0294) 26 19 29
e-mail: info@wvanpoelgeest.nl
Gespecialiseerd in handgemaakte lijsten
in alle stijlen. Ook restauraties.
Oude prenten en kaarten

Stichting Red de Monumenten
Aankoop
bedreigde
Monumenten
(020) 530 09 00

DE BAKKERSWINKEL
Warmoesstraat 69
1012 HX Amsterdam
020 489 8000
www.debakkerswinkel.nl
Amsterdam Centrum
ontbijt • lunch • high tea • parties
ook zuurdesembrood, zoete en hartige taarten om mee te nemen

B G
VLAAMS CULTUURHUIS
DE BRAKKE GROND
HET SPANNENDSTE UIT VLAANDEREN
HUIS VOOR THEATER, MUZIEK,
DANS, FILM, DEBAT, LITERATUUR
NIEUWE MEDIA EN BEELDDE KUNST
WWW.BRAKKEGROND.NL

LAUNDROMAT
HAPPY INN
Open 7 dagen per week
SELF SERVICE
€3
PER WAS
Ook stomerij
WARMOESSTRAAT 30
1012 JE AMSTERDAM
(020) 624 84 64
happyinn@planet.nl

Frans Banning Cock-penning voor Jack Cohen: meer dan directeur van de NV Zeedijk alleen

'Altijd de rug recht'

Eind dit jaar stapt Jack Cohen op als directeur van de NV Zeedijk, de organisatie waarvoor hij de grote inspirator is geweest en die mede dankzij zijn tomeloze energie is geworden tot wat het nu is: een alom gerespecteerd bedrijf, dat als voorbeeld dient voor de aanpak van verloederde buurten. De Zeedijk heeft zich onder zijn leiding in de afgelopen twintig jaar ontwikkeld van een no go area tot een veilige straat, waar het goed wonen, winkelen en uitgaan is.

Cohen heeft meer dan dat gedaan. Gerit van de Veen, voormalig voorzitter van het Burgwallenoverleg, heeft al die jaren met hem samengewerkt. "De betekenis van Cohen voor het Burgwallengebied is veel groter dan die van directeur van de NV Zeedijk, belast met de renovatie van die straat. Cohen is een echte sociaal-democraat, waarin ondernemerschap zich verenigt met de goede eigenschappen van een opbouwwerker, een opvoeder en een bewaker van de sociale normen. Zijn functie van directeur van de NV is meer dan een managementfunctie geweest. Altijd bezig met het herstellen van normale



Cohen wordt in de muziek gezet door trio Bobsly...

verhoudingen, van sociaal gewenst gedrag en van het terugbrengen van normen en waarden in een gebied waar alles maar kon en mocht. Wat heeft hij zich geërgerd aan de vele Amsterdamse 'sociaal-democraten' die in de jaren tachtig en negentig het spoor volstrekt waren kwijtgeraakt met hun toegeeflijkheid aan de 'moet kunnen' mentaliteit. Wat kon hij zich opwinden

over de jarenlange onderschatting van de georganiseerde criminaliteit in het gebied en het accepteren van de verloederding als iets wat er nou eenmaal bij hoort. Cohen heeft zijn rug altijd rechtgehouden en is tegen alle modes in zichzelf gebleven: een sociaal-democraat die zich niet schaamde normen en waarden terug te brengen in een totaal verloeder-

de omgeving. Die manier van denken en doen begint nu gemeengoed te worden. Cohen heeft daaraan een grote bijdrage geleverd en vooral daarin ligt zijn betekenis voor het Burgwallengebied." Het officiële afscheid van Cohen, afgelopen maand in de Olofskapel, was zoals van hem kon worden verwacht. Onder leiding van ex-minister Pieter Winsemius werd een aantal van zijn boude uitspraken onder de loep genomen en kon hij het niet nalaten om zijn afscheidsspeech te doorspekken met adviezen voor de toekomst. Bovendien liet hij weten nog niet helemaal weg te zijn. "Ik handel nog een aantal zaken voor de NV Zeedijk af en blijf lid van het Binnenstadsberaad en de Buurtontwikkelingsmaatschappij. Jullie zijn dus nog niet van mij af." Uit handen van loco-burgemeester Lodewijk Asscher ontving Cohen namens de gemeente Amsterdam de Frans Banning Cock-penning. Het ontlokte hem de opmerking: "Ik ga zo langzamerhand op een Russische generaal lijken met al die onderscheidingen." Cohen wordt opgevolgd door Janny Alberts, die al sinds 1999 bij de NV Zeedijk werkzaam is.

Oude Kerk in steigers

De toren van de Oude Kerk staat opnieuw in de steigers, zes jaar nadat de vorige restauratie werd afgerond.

'Toren Oude Kerk schittert weer,' kopte d'Oude Binnenstad in december 2001. 'Na de grote onderhoudsbeurt kan de toren er voor de eerstkomende 12 tot 15 jaar weer tegen,' verklaarde Hans Touber van de Dienst Binnenstad toen. De schatting in die dagen van Touber was wat al te optimistisch vertelt Karel van der Hart, de man die nu verantwoordelijk is voor de opknappbeurt van de Oude Kerk. 'Er is sprake van opgewaarde loodranden en hier en daar moeten goten worden hersteld die lekkage veroorzaken waardoor de binnenmuren vochtig worden en het pleisterwerk eraf valt. Ook zijn exemplaren aangetroffen van de bonte knaagkever, een beestje dat het hout aanvreet.' Of indertijd een verkeerde inschatting is gemaakt weet Van der Hart niet precies. 'Het is een oude toren die leeft en beweegt en waarvan je nooit precies weet op welk moment er iets moet worden aangepakt.' Wanneer de klus geklaard is weet Van der Hart ook niet precies, maar hij schat dat uiterlijk half maart de steigers weer worden ingepakt.

Ze komen van overal in de stad, de daklozen van het project Workforce van de stichting Streetcornerwork. Oranje hesjes met grijze strepen, een ronde beugel waar een vuilniszak in geklemd is, een stok met 'knijper', waarmee de rotzooi van straat wordt gehaald. Uit hoeken en plantenbakken, portieken en doorgangen, stoepen, keldergaten, van steigers en om en achter elektrakastjes. Naalden, condooms, zwerfvuil.

"Alleen daklozen die een sofinummer hebben kunnen mee doen," licht projectmedewerker Rene Adriaan toe. "Het merendeel van hen heeft dat niet, die kunnen we dan ook niet helpen." "Ik zou het wel elke dag willen doen," bekent dakloze Fred Cairo. Hij heeft al twee nachten niet geslapen omdat hij geen plek kon vinden. De beschikbare nachtopvang zat vol, zoals meestal. "De politie geeft je geen rust, overal word je weggestuurd, maar als de vuilniszakken 's nacht worden opengescheurd door mensen die iets van hun gading zoeken zie je ze niet. Wij mogen de rotzooi die dat geeft weer opruimen."

Slaapplaats

Bij de keramieke banken op de Nieuwmarkt is het verzamelpunt, weer of geen weer. Daklozen die die dag tien euro willen verdienen en een maaltijd krijgen, moeten er uiterlijk om halftien zijn. "Ik kan er per dag zes aan het werk zetten," zegt Adriaan. "Groter is mijn budget niet. Vandaag zijn er zeven mannen die aan de bak willen. Dan kan ik die zevende toch niet wegsturen? Een achtste vist wel achter het net voor die dag. Er is geen geld om hem te betalen, ook niet voor eten. Rond twaalf uur ga ik boodschappen doen. Sommigen mogen het zelf kopen bij Albert Heijn, als ze maar met een bonnetje kunnen aantonen dat het geld echt aan eten is besteed."

Terwijl er koffie wordt gedronken in het Steunpunt Zeedijk, ingang Oudezijds Achterburgwal, probeert hij via zijn mobiel een slaapplaats voor Fred Cairo te regelen. Alle nummers die hij keer op keer belt zijn bezet. "Ik probeer hem voor het weekeinde onder dak te krijgen. Die man moet slapen. Er is alleen geen doorkomen aan bij de nachtopvang." Er zijn strikte regels, die door Adriaan

Daklozen houden de buurt schoon, want iedereen heeft recht op een zinvol bestaan

Zakgeld voor zwerfvuil



Rene Adriaan (r.) geeft strenge aanwijzingen aan zwerfvuilrapers...

met ferme hand worden gehandhaafd. Methadongebruikers moeten voor halftien hun medicijn hebben gehaald. Beschonken daklozen komen niet in aanmerking en tijdens het werk wordt er ook niet gedronken of gebruikt. Geen mensen lastig vallen, niet bedelen. "Als mensen mij aan het werk zien, zien ze een autoritair mannetje dat voortdurend commando's loopt te geven," zegt hij lachend. "Maar je werkt soms met verslaafden en gebruikers, of mensen die psychisch in de knoop zitten, of lichamelijke klachten hebben. Of beide. Daar moet je een team van zien te maken dat de hele dag met elkaar optrekt. Je moet duidelijk zijn en de taal van de straat spreken. Wie een grote bek opzet, of een collega bedreigt of uitscheldt wordt geschorst. Je moet grenzen aangeven. Normale sociale verhoudingen en regels kent de straat niet. De onderlinge solidariteit is echter goed. Men is hard, maar eerlijk onder elkaar. Men deelt wat er is. Als er iemand stiekem toch drinkt of

gebruikt en ik merk dat niet, zal hij niet worden verlinkt door zijn maten." De ploeg gaat op pad. Op aanwijzing van Adriaan wordt de buurt systematisch doorgewerkt. "Het geeft een goed gevoel als je achterom kijkt en de straat is schoon," zegt schoonmaker Cairo. "Ik probeer me niet te ergeren aan mensen die van alles weggooien. Dat gaat ten koste van mijn arbeidsvreugde."

Snipper

Regelmaat en structuur. Mensen met elkaar laten samenwerken in een team tijdens een normale werkdag is het begin van resocialisatie. "Ik hou aantekening bij van ieders gedrag en inzet en rapporteer daarover," aldus Adriaan. "Als het goed gaat, probeert de dienst Werk en Inkomen en het UWV mensen weer op het spoor te krijgen met regulier werk. In de binnenstad kan ik gemiddeld dertig mannen per week bezighouden, elke dag een ander groepje."

Om de paar uur wordt er gepauzeerd in de dagopvang voor daklozen, De Kloof, op de Kloveniersburgwal. Daar kan ook koffie worden gedronken en kan men zich oprispen of naar het toilet gaan. "Voor mij geen prettige plek," zegt Adriaan. "Er wordt teveel geroookt en daar kan ik slecht tegen." De portier van het Oost-Indisch Huis van de universiteit zet bereidwillig koffie voor hem, die hij aan de balie in de hal opdrinkt. "Er is veel steun in de buurt, waardering voor wat we doen. Alhoewel de mannen het op prijs zouden stellen als ze af en toe iets toegestopt zouden krijgen door buurtbewoners. Want tien euro zakgeld is natuurlijk niet veel."

De daklozen hebben duidelijk plezier in hun werk, waar ze eer in leggen. Geen snipper papier blijft liggen. Alleen sigarettenpeuken, die laten ze meestal waar ze zijn. Daar is geen beginnen aan. Een grote ergernis is het

wildplakken. Adriaan: "Je probeert de buurt schoon te houden en dan raakt hij vervuild door posters die overal geplakt worden. Het is écht geen gezicht! We kunnen er zo weinig aan doen, het is dweilen met de kraan open. Dat is soms frustrerend." Cairo heeft zijn eigen ergernis: "Waar ik misselijk van wordt is de grote hoeveelheid hondenpoep die je overal tegenkomt. Dat is dan van honden van zogenaamde nette buurtbewoners. Je krijgt wel een andere kijk op mensen door dit werk."

Luxaflex

Weer terug op het Steunpunt Zeedijk, om vier uur 's middags, wijst Adriaan nog even op de kapotte en smerige luxaflex die voor de ramen hangt. "Het zou ook een blijk van waardering zijn als iemand daar eens wat aan zou doen," verzucht hij. "Het er een beetje netjes laten uitzien en mensen het gevoel geven dat ze serieus genomen worden. Dat is goed voor hun eigenwaarde. Neem nou maar van mij aan dat ze dat best kunnen gebruiken, de daklozen. Iedereen heeft recht op een zinvol bestaan, ook al is men niet altijd instaat om dat voor zichzelf te regelen. Met het schoonhouden van de buurt wordt daar een begin mee gemaakt. Dat verdient alle steun, in welke vorm dan ook."

Het liefst zou Rene Adriaan tegen Kerst over een ruimte in de buurt willen beschikken waar hij voor zijn dertig dakloze medewerkers een Kerstfeest kan geven. "Als iemand een idee heeft kan hij zich melden bij het steunpunt Zeedijk," zegt hij zonder al teveel hoop. "Een garage of een opslag, of voor mijn part tafels buiten op de Nieuwmarkt. Dan nog kijken of we wat te eten kunnen regelen, want geld heb ik er niet voor. Dus een beetje hulp uit de buurt kan ik wel gebruiken." Hoewel hij de hele dag bezig is geweest om een plek te vinden voor Cairo, is het niet gelukt. Die zal op z'n minst tot na het weekeinde moeten wachten op een kans om een keer normaal te slapen.

Op vraag van de redactie van d' Oude Binnenstad heeft Economisch Herstel Zeedijk de luxaflex vervangen. "Geen enkel probleem," was de reactie. "Goed dat jullie ons er op wijzen. We gaan er meteen werk van maken!" Het steunpunt Zeedijk is gevestigd op de Zeedijk nummer 80.

Rots in de branding vertrekt naar Oost



Brouwer voor de deur van voorheen bureau Warmoesstraat...

Buurtregisseur Gerhard Brouwer, sinds 1 oktober 1983 bij de politie, vertrekt naar Oost. Hij begint op 1 januari van het nieuwe jaar aan het bureau Linnaeusstraat, ook als buurtregisseur.

Brouwer begon tijdens de roerige jaren op de Zeedijk aan bureau Warmoesstraat. Volgens hem kreeg de politie vanaf 1985 met de invoering van het zogenoemde 'Zeedijkbevel' langzamerhand meer grip op de situatie. Op basis van deze maatregel konden personen acht uur uit de buurt worden verwijderd. Deze ontwikkeling zette zich voort nadat NV Zeedijk panden ging opkopen, met de vestiging van het Bar-

bizonhotel en door de samenwerking tussen bestuur, woningbouw, politie en bonafide ondernemers. Inmiddels worden de verwijderingsbevelen binnen een ruimer gebied en voor langere periode uitgereikt en behoort de Zeedijk tot een van de veiligste straten van Amsterdam.

Buurtregisseurs zijn de ogen en de oren van de politie in de wijk. Ze zijn aangesteld voor het directe contact met de bewoners en ondernemers en werken nauw samen met andere instanties om zo de leefbaarheid in de buurt te verhogen. Er is sprake van projectmatige aanpak. Als voorbeeld noemt Brouwer de ketenaanpak en het regelmatige

overleg met instanties als De Regenboog en de GGD. Hij vindt dat de veiligheid in het gebied er de afgelopen jaren op vooruit is gegaan. Het cameratoezicht heeft hier volgens hem ook een belangrijke bijdrage aan geleverd. Brouwer was bijna onafgebroken actief op de Wallen. Inmiddels zit de tijd er voor deze sympathieke diender op. Het is jammer dat op deze manier veel kennis verloren gaat. Ook zal hij onze machtige buurt missen. Brouwer wordt opgevolgd door Rob Oosterbaan, die al enige tijd als buurtregisseur werkzaam is in het Wallengebied. Oosterbaan is bereikbaar via rob.oosterbaan@amsterdam.politie.nl of 06.53.87.93.92.

Vertrouwen in handhavend vermogen vergroten

Cameratoezicht kan beter

Het Integraal Burgwallenoverleg (Ibo) vraagt de bevoegde autoriteiten of verbetering van het cameratoezicht in de buurt mogelijk is. Misschien waren de verwachtingen te hoog gesteld, misschien waren er vanaf het begin onduidelijkheden over de werking van het cameratoezicht of misschien is er toch verbetering mogelijk en wenselijk?

In de buurt hangen op ongeveer alle 'bedreigde' plekken camera's, waarmee de indruk wordt gewekt dat er via die camera's continu toezicht wordt uitgeoefend. Dat is echter niet het geval.

Bekijken

Op politiebureau Beursstraat worden de beelden van de camera's getoond in een grote kamer, waarbij alle beelden tegelijk zichtbaar zijn. De beelden worden niet continu bekeken, maar slechts van 19 tot 3 uur op doordeweekse dagen en van 21 tot 5 uur in de weekenden. Buiten die uren worden de beelden opgenomen, maximaal drie dagen bewaard en eventueel bekeken in geval zich incidenten hebben voorgedaan en waarover de beelden mogelijk nadere informatie kunnen geven.

Echter, de camera's zien niet alles omdat zij zijn voorgeprogrammeerd op de richting waarin ze kijken. Bij enkele camera's wordt nu een proef gedaan met de mogelijkheid ze op afstand te laten zwenken.

De camera's worden niet 'uitgekeken' door de politie, maar door medewerkers van de dienst Toezicht en Veiligheid, het voormalige Stadstoezicht, die daarvoor een aparte opleiding hebben gehad. Zij hebben de mogelijkheid tot

direct contact met de chef van dienst om die te wijzen op bijzondere beelden. Bij de 'plot' is dan ook een 'monitor' aanwezig om mee te kunnen kijken.

Beperkingen

Tot zover de feitelijke situatie, die de beperkingen in de tijd en de kijkrichtingen aangeeft.

Dan zijn er nog andere beperkingen, die te maken hebben met de juridische status van de camera's in het opsporingsproces. De camera's zijn een hulpmiddel bij het houden van toezicht, maar camerabeelden zijn op zich onvoldoende om te kunnen dienen als bewijsmateriaal. Voor dit laatste is het dan weer nodig dat een opsporingsambtenaar zelf in eigen persoon overtrekken en misdrijven vaststelt. Althans, dit was het beeld dat ontstond bij een discussie op een buurtvergadering dit najaar. Tijdens het Integraal Burgwallenoverleg van november werd dit beeld weer wat minder duidelijk. Reden waarom de bevoegde autoriteiten (stadsdeelbestuur, politie en justitie) nu wordt gevraagd helderheid te verschaffen.

Verder wordt ook gevraagd of de effectiviteit van het cameratoezicht kan worden vergroot door een meer directe koppeling van het toezicht aan de handhaving. Als dat mogelijk zou zijn dan kan ook meer tegemoet worden gekomen aan de hoge verwachtingen van bewoners en ondernemers, of, zoals de brief van het Integraal Burgwallenoverleg het formuleert: "Het zou het vertrouwen van de Burgwallengemeenschap in het handhavend vermogen van de overheid aanzienlijk vergroten."

Vraag een geveltuin

Bewoners uit de Nieuwmarkt, Groot Waterloo en de Burgwallen die een geveltuin voor hun woning willen, kunnen vanaf nu een aanvraag indienen bij wijkcentrum d'Oude Stadt.

Voor meer informatie: Veronika Esser, wijkcentrum d'Oude Stadt, tel. 020.638.22.05 of wijkcentrum@oudestad.nl.

Aanvragen die de toets van sector Openbare Ruimte doorstaan gaan volgend voorjaar naar de stratenmakerij ter uitvoering. Alle nieuw aangelegde geveltuinten worden planrijp afgeleverd, voorzien van bemeste tuinaarde. Er zijn voor de aanvrager geen kosten aan verbonden. Aanvragen worden tot uiterlijk 24 april in behandeling genomen. Wie een geveltuin wil aanleggen en onderhouden moet wel rekening houden met een aantal voorwaarden.

Speciaal voor de bewoners organiseren sector Openbare Ruimte van het stadsdeel Centrum, wijkcentrum d'Oude Stadt en De Boomsspijker voor de tweede keer een Geveltuintendag om de nieuw aangelegde geveltuintjes een startimpuls te geven. Deze dag vindt plaats op 17 mei 2008 op het J.S. Siebeleshof. Ook mensen die al een geveltuintje of plantenbak hebben, kunnen voor aanvulling of herbepanting terecht. In de volgende editie van deze krant meer hierover.



Nieuwjaarsconferance

De satirici Van Houts en De Ket presenteren van zondag 23 december tot en met zaterdag 29 december het jaar 2007: van geloofsafval tot doping, van klimaatysterie tot schaamlipverkleining, van De Gouden Kooi tot de hypotheckenecrisis, van Holleeder tot Rouvoet, van hedgefonds tot voedselbanken en van Uruzgan tot Slotervaart: KNETTERGEK. Comedy Theater, Nes 110, aanvang 20.30 uur, kaarten € 17.50 te bestellen via 020.422.27.77, of www.comedtheater.nl

Rigolo

Circus Rigolo keert volgend jaar zomer gewoon weer terug op de Nieuwmarkt. Het zal de buurt een zorg zijn of het ludieke protest van een aantal weken geleden geholpen heeft, of dat het stadsdeel inderdaad gelijk had om dat protest wat voorbarig te vinden. Circusartiesten in spé verheugen zich nu al op hun optreden in de piste tijdens de traditionele prominentenvoorstelling.

Parkeergarages

Stadsdeel Centrum heeft onlangs besloten in de binnenstad nog vier ondergrondse parkeergarages aan te leggen. De locaties zijn ook al bekend: onder de Westzijde, twee onder de Singelgracht en één onder de Gelderse kade. Bewoners en ondernemers in de verschillende buurten worden spoedig geïnformeerd. De bedoeling is om in 2009 met de bouw van de parkeergarage Gelderse kade te beginnen, nadat alle inspraakprocedures zijn afgerond.

Oudejaarsconcert

In de Oude Kerk een Oudejaarsconcert: onder het genot van een warm drankje een muzikale terugblik op het afgelopen jaar met muziek van J. S. Bach en Buxtehude door Ensemble Hexachordum onder leiding van David Boos. Aanvang 20:15 uur, toegang € 8 en € 10.

Schaatsen

Ook al vriest het niet, toch kan er deze winter maar liefst op drie pleinen in de binnenstad worden geschaatst. Tot en met 6 januari zijn er zowel op het Leidseplein, het Thorbeckeplein als het Beursplein schaatsbanen ingericht, met bijbehorende koek- en zopietenten. De toegang is gratis, op eigen ijsers of ter plekke gehuurde schaatsen.



Gospel en Praise. Maar ook Pop en Dance. Het is allemaal te vinden in de Pelgrim City Bookstore op de kop van de Prins Hendrikkade

God, zonder aansmeren

In de winkel worden niet alleen cd's verkocht, ook wandtegels, de Holy Bible en boeken die gerangschikt zijn onder de noemers pastoraat, gebed en huwelijk. Samen met het Kunst Eetcafé Dwaze Zaken, dat overigens geheel losstaat van de boekenwinkel, is het op de kop van de Prins Hendrikkade tegenover het station de evangelische entree van de oude binnenstad.

De boekhandel die zich al twintig jaar geleden nestelde op dit hoekje onder het opschrift 'God roept u', wordt sinds twee jaar geleid door Frits Rouvoet. Familie van de minister soms? "Inderdaad, André is m'n jongere broertje," zegt Frits Rouvoet lachend. Deze telg uit het geslacht Rouvoet wordt overigens door iedereen consequent aangesproken met Frits.

Frits dus, van oorsprong afkomstig uit het Gooi, voelt zich uitermate senang in deze buurt. Al was het maar omdat hij niet zomaar wat wil verkopen – "Evangelische boeken kun je ook bij V&D halen" – maar ook omdat hij zich zeer betrokken voelt bij mensen die op één of andere manier "veel schade hebben opgelopen in het leven. En daar heb je er genoeg van in deze buurt". Daarom heeft hij ook naast de drie boekhandels die hij bestiert in Zeist, Amsterdam-Zuid en hier op de Prins Hendrikkade, een eigen organisatie, *Blood & Fire*, opgericht, om verslaafden, daklozen, prostituees en anderen die in het leven op een zijspoor zijn geraakt, op te vangen. "Niet door een oppervlakkig praatje, maar door echt aan een relatie met mensen te bouwen. Natuurlijk wil ik ze in contact brengen met God, maar ik sta niet met een pamfletje in m'n hand te zwaaien om ze snel tot christen te bekeren. Ik wil mensen niks aansmeren."

Tien Geboden

De winkel krijgt niet zo gek veel klanten uit de buurt, vertelt Rouvoet. Wel veel uit Amsterdam Zuid-Oost. "Met de metro ben je hier in een wip. Maar ook vanuit de rest van Nederland komen bezoekers. Ze spreken zelfs



Frits Rouvoet: 'Misschien hangt het gestolen tegeltje met de tekst 'Gij zult niet stelen' nu ergens aan de muur...'

hier in de boekwinkel af, omdat het zo vlakbij het Centraal Station is." Ook zien hij en zijn vrijwilligers nogal wat buitenlandse toeristen. "Daarom hebben we een tamelijk uitgebreide selectie buitenlandse boeken."

Evangelisch of niet, gestolen wordt er zelfs in deze winkel. Rouvoet: "Door mensen in allerlei soorten en maten. Ook door christenen. Pas ontdekten we nog dat er een tegeltje met de Tien Geboden was verdwenen. Daar staat

ook het achtste gebod op: 'Gij zult niet stelen'. Misschien hangt dat nu ergens aan de muur."

Een paar panden verderop aan dezelfde Prins Hendrikkade als waar God de mens roept, hangt voor een raam een lichtreclame die aan- en uitfloopt en waarop is te lezen: 'God bestaat niet'. Hoewel Rouvoet het niet zeker weet, lijkt hem de kans groot dat het een reactie is op de leuze die is geschilderd op het

gebouw waar de boekwinkel huist. "Ik ken de persoon niet die daar woont. Op een bepaalde manier stoort die lichtreclame me wel, maar er zit vast een verhaal achter. Misschien is het wel iemand die negatieve ervaringen heeft met christenen."

Ik wil niet veroordelend zijn en zou het prima vinden er over te praten met de man of vrouw die er verantwoordelijk voor is. Veel mensen komen nu eenmaal niet op de plek die God voor ze heeft."

Kerstdiensten en -missen

Begijnhofkapel (RK), Begijnhof 30: 24 december om 19 uur een Franstalige, om 21 en 23 uur een Nederlandse Mis. Op eerste kerstdag om 10 uur een Nederlandstalige mis en om 11.15 uur een Franse Mis. Op Tweede Kerstdag om 10 uur een Nederlandse Mis en s'middags een mis speciaal voor kinderen: Kindje Wiege.

De Krijtberg (RK), Singel 448: 24 december om 20 uur een Latijnse Hoogmis, om 22.15 uur een Hoogmis (vanaf 21.45 uur is de kerk open voor het zingen van kerstliederen) en middernacht een Viering. Op Eerste Kerstdag missen om 9.30, 11.00, 12.30 en 17.15. Op Tweede Kerstdag is er om 11 uur een Latijnse mis. Ook is de Kerststal weer opgesteld.

Nicolaaskerk (RK), Prins Hendrikkade 73: 24 december om 21 uur een Nachtmis waarvoor de kaarten vanaf 2 december al bij de kerk kunnen worden afgehaald. Op Eerste Kerstdag om 10.30

uur een Kerstmis en op Tweede Kerstdag om 10.30 uur een St. Stephanus.

De Papegaai (RK), Kalverstraat 58: Een Nachtmis om 22 uur op Kerstavond 24 december, op 25 december om 10.30 en 12.15 uur Kerstmis en op 26 december een St. Stephanus om 10.30 uur.

Onze Lieve Vrouwe Kerk (RK), Keizersgracht 220: Op Kerstavond maandag 24 december om 19 uur Kerstavondmis met kerstliederen (Mass with Christmas Carols), speciaal voor gezinnen met kinderen. Om 23.30 uur plechtige Nachtmis, het Alphonsuskoor zingt onder meer de Missa Sti. Joannis de Deo van J. Haydn. Op Eerste Kerstdag dinsdag 25 december om 11.30 uur plechtige Hoogmis, het Alphonsuskoor zingt onder meer de Krönungsmesse van W.A. Mozart en om 13 uur een Hoogmis van de Surinaamse gemeenschap. Op Tweede Kerstdag woensdag 26 december om 11.15 uur Hoogmis. Het koor Fontis Voces onder

leiding van Bas Halsema zingt de Messe Solennelle van Jean Langlais.

Westerkerk (HG), Prinsengracht 281: Op maandag 24 december om 22.30 uur Kerstnacht met medewerking van Cantorij onder leiding van Hilda Wiarda. Op dinsdag 25 december om 10.30 uur een Kerstmorgendienst met medewerking van Anne Faber (hobo) en Elena van Slogteren (sopraan). Op Tweede Kerstdag woensdag 26 december om 10.30 uur een Cantatedienst.

Oude Kerk (HG), Oude Kerkplein 23: Kerstnacht-dienst op maandag 24 december om 22.00 uur, ingang via de Toren. Eerste Kerstdag om 11 uur een kerkdienst. Tweede Kerstdag om 15 uur een Kerstorgelconcert door organist Peter Eilander. Toegang € 8. Zie ook www.oudekerk.nl

Xmas Event in Oude Kerk

Het Hope Box Xmas Ice Cream Event vindt tussen 13 en 23 december plaats in de Oude Kerk. Kunstenaars uit Nederland, Georgië, Kosovo, Bosnië, Servië en Kroatië - de Hope Box Angels - leiden verschillende artistieke workshops, die resulteren in een wereldwijd, groot, gezamenlijk kunst- en muziekstuk, Piece for Peace.

Rondom deze activiteiten is een tentoonstelling van Hemelkunst en alle activiteiten worden voorafgegaan door filosofische gesprekken. Het evenement wil ook de Hope Box-projecten in de landen van herkomst van de Hope Box Angels onder de aandacht brengen.

Uitgebreide informatie op www.hopebox.nl

HANS DOUGLAS HAIR
IS VERHUISD NAAR
NH HOTEL BARBIZON PALACE

WOENSDAG T/M VRIJDAG: 9 - 21 UUR
DINSDAG EN ZATERDAG: 9 - 18 UUR
ZONDAG: 10 - 18 UUR
MAANDAG: 11 - 18 UUR

AMSTERDAM, PRINS HENDRIKKADE 50-72
020 - 627 30 37 020 - 556 45 64

Geels & Co.
SPECIALITEITEN IN
KOFFIE EN THEE

*Al meer dan
140 jaar bij u thuis*

MUSEUM 'S-ZATERDAGS GEOPEND
VAN 14 - 17 UUR

GEELS & CO BV
WARMOESSTRAAT 67, AMSTERDAM
T 020 624 06 83, WWW.GEELS.NL

Shibli

Proef traditie, stijl en gastvrijheid
Bij Shibli Bedouin maakt u niet alleen kennis met de traditionele gerechten uit het Midden-Oosten, maar ook met de rijkdom en de gastvrijheid van deze eeuwenoude cultuur. Shibli Bedouin is een unieke locatie in hartje Amsterdam en uitstekend geschikt voor o.a. besloten feesten, vrijgezellenavonden, maar uiteraard ook voor individuele gasten op donderdag, vrijdag en zaterdagavond. De prijs is € 59,50 p.p. Deze prijs is inclusief diner, onbeperkt bier, wijn, fris & mintthee, optreden buikdansen en de waterpijp met appel-honingtabak. Openingstijden: dagelijks vanaf 18.00 uur.

Oudezijds Voorburgwal 236, t. 020 - 554 60 79,
e-mail: eat@shibli.nl

PART OF
THE NH WORLD

**DE KAASSPECIALZAAK
WOUT ARXHOEK**

De Winkel voor de kaasliehebber

DAMSTRAAT 19 AMSTERDAM TELEFOON 622 91 18

VINITALIA
www.italianwines.nl

Meer dan 100 Italiaanse kwaliteitswijnen...
Korte Lijnbaansteeg 1 (tramhalte NZ Kolk)

JX
Photo Art Studio
FOTOVAKLABORATORIUM
Analoog: 1 uur service

Digitaal: klaar terwijl u wacht!
Elk negatief, dia of digitaal bestand wordt afzonderlijk beoordeeld en indien nodig gecorrigeerd. Alle opdrachten worden door ons zelf verwerkt; uw kostbaar materiaal blijft dus bij ons in huis.

FOTO OP CANVAS
Uw mooiste foto wordt een waar kunstwerk wanneer u deze op canvas laat afdrukken!

GROOT FORMAAT PRINTS
Zowel uw digitale, - als analoge fotowerk kan in elk gewenst formaat worden gedrukt. Het is ook mogelijk andere afbeeldingen zoals tekeningen, ansichtkaarten of geboortekaartjes af te laten drukken. Reclameposters voor uw bedrijf kunnen wij snel en voordelige drukken.

PASFOTO'S

FOTO EN PRINTARTIKELEN

JX Photo Art Studio BV
Oudebrugsteeg 13, 1012 JN Amsterdam
Tel. 020 412 412 1, E-mail JXphoto@hetnet.nl
In de Beurs van Berlage (stationszijde)

BAR - BISTRO RESTAURANT

Le Pot au Feu

DAMRAK 9 - AMSTERDAM - 020 623 79 17

Advocatuur in Huurrecht
Mr. P.R. Worp

Voor alle problemen over uw gehuurde woon- en/of bedrijfsruimte

Gematigde (vaste uur)tarieven
Ook pro-deo zaken
GRATIS HUURSPREEKUUR

Keizersgracht 747-K
www.prworp.nl
020 - 320 70 22

Ook adverteren in

d'Oude Binnenstad

e-mail naar: info@oudebinnenstad.nl

JACOBS

GROENTEN, FRUIT EN DELICATESSEN

Lange Niezel 26
1012 GT
AMSTERDAM
TEL: 020-620 67 57 FAX: 020-620 26 36

Wij doen in fruit; maar dat wist u toch al!

Cinema BABA

LANGE NIEZEL 16
AMSTERDAM

ambodw

Architectenbureau
adviseert en renoveert
(020) 642 60 76

De Bananenbar

<http://www.janot.com>

Oudezijds Achterburgwal 37 Amsterdam.
Tel: +31(0)20 622 46 70 e-mail: office@janot.com

MRB
LEATHER & RUBBER

SHOPS
WARMOESSTRAAT 89 AMSTERDAM
MOTZSTRASSE 22 BERLIN

INTERNET
WWW.MISTERB.COM

V.O.O.
WWW.MISTERB.TV

Bloemsierkunst
JEMI

Warmoesstraat 83a
1012 HZ Amsterdam
tel.: (020) 625 60 34
fax: (020) 638 60 47

Wij zijn gespecialiseerd in:

- Abonnementen
- Trendy boeketten en arrangementen
- Bloemen lunches
- Workshops
- Bezorgservice voor binnen- en buitenland

*Welsmaak klein van binnen
zijn wij toch ruim van zinnen
Poeters & Hoeren
Kansrijken & Kansarmen
kunnen hier hun voeten walmen*

CAFÉ
'T STOOFIE

STOOFSTEEG 11-13

Integraal Burgwallenoverleg tevreden over eigen vorderingen

De Wallen zijn geen afvoerputje

Er kan geen sprake van zijn dat de Wallen het afvoerputje van de stad worden, vindt het Integraal Burgwallenoverleg (Ibo). Nu daar bordelen overleg (Ibo). Nu daar bordelen overleg (Ibo). Nu daar bordelen overleg (Ibo). Nu daar bordelen overleg (Ibo).

"Hier mag een flink aantal ramen blijven, maar een deel moet vertrekken. Van uitbreiding kan zeker geen sprake van zijn." Dat is al vastgelegd in een visie die voorzitter Bart Robbers namens het Ibo ontwikkelt en die binnenkort verder wordt besproken. Deze maand verschijnt van de gemeente nog een notitie over dit onderwerp. Het voorstel dat het Ibo in de steigers heeft staan wordt alvast, informeel, op de passende ambtelijke en politieke niveaus neergelegd, zodat er rekening mee kan worden gehouden.

Platform

Aan de bijeenkomsten van het Ibo nemen vertegenwoordigers deel van het

stadsdeel Centrum, de politie, zorginstellingen, prostitutie-ondernemers, bewoners en andere ondernemers. Het is een platform dat fungeert als stem van de buurt naar politiek en bestuurders. Vaak wordt er gemopperd of kritisch en bezorgd gepraat over wat er allemaal niet deugt en wat maar niet wil veranderen, zoals de telefonische bereikbaarheid van de politie, de overlast van dronken Wallenbezoekers en natuurlijk de narigheid van een teveel aan opvang voor verslaafden. Over dat laatste is nu in het contract 'Zorg en Veiligheid Wal-lengebied' afgesproken dat er geen nieuwe opvangplekken meer bij komen. Dat contract is ondertekend door vertegenwoordigers van onder meer stadsdeel Centrum, dat de regie heeft, de GGD, de dienst Zorg en Samenleven en opvanginstellingen. Dit jaar is voor het eerst resultaat geboekt bij het terugdringen van de overlast.

Ook hieruit bleek dat er de afgelopen jaren zowel op het stadhuis als in de dagelijkse praktijk van de Burgwallen het nodige op gang werd gebracht. Dat komt de buurt ten goede. De stilstaande

wagen is losgetrokken en heeft gang gekregen. Veel is nog niet in orde, maar er worden vorderingen gemaakt en dat is hoopgevend. De sfeer tijdens de laatste Ibo-vergadering was dan ook rond-uit positief. Er vallen zomaar verbeteringen te melden en dat geeft de burger moed.

Groen

Zo wist het stadsdeel Centrum te melden dat er echt werk wordt gemaakt van de aanpak van veelplegers. Dat mag ook wel, want de drugoverlast voor de hele stad kwam in 2006 uit op een indexcijfer van 96; voor de Burgwallen gold maar liefst een indexcijfer van 758! De veelplegers worden nu niet meer weggejaagd, naar een ander stadsdeel, maar overdag via de GGD of een andere instantie met busjes naar zorgboerderijen in de omgeving gebracht. Zestig veelplegers zijn op die manier al aan dagbesteding geholpen. Het is de bedoeling dat dit er binnenkort twee keer zoveel zijn. Deze verslaafden worden ook intensief geholpen om huisvesting te vinden en een uitkering te regelen. Allerlei instanties werken daarbij samen. De projecten in het groene land stimuleren de betrokken boeren zelfs wel om de stad op te zoeken om meer zicht te krijgen op de herkomst van hun helpers. "We kunnen het, het werkt echt!" meldde Bea Irik, bestuurlijk adviseur met trots.

Lossen

De discussie was ook levendig toen het ging over de overlast van het laden en lossen. Er zitten veel bedrijven in de buurt en die hebben met aan- en afvoer te maken, dat is nu eenmaal een gegeven. Zolang de bierbrouwerijen niet over willen gaan op aanvoer over water blijft die overlast groot. Ergernis is er vooral over het gebruik van gereserveerde laad- en losplekken door geparkeerde auto's. In die gevallen blokkeren de vracht- en bierwagens gewoon de rijweg. Notoire overtreders zijn te vinden bij The Bulldog en Krasnapolsky aan de Oudezijds Voorburgwal. Die geparkeerde auto's hebben ongetwijfeld van alles te maken met de bedrijven

Nu de graffiti nog

Gevels, muurtjes en straatmeubilair voeren in onze buurt een zichtbaar gevecht tegen allerlei vluchtig gekleeder. Doorgaans zijn het laagwaardige, ongearticuleerde spuitbushandtekening. Dit vandalisme past naadloos in het rijtje overlastergedrag van rommel op straat, wildplassen, dronkemansgejoel en verkeersagressie.

Maakt het stadsdeel met haar schreeuwige steigerdoeken de mensen dan rustiger? Helaas niet. Zij tolereert grotske afvalorgieën rond oudejaarsavond en Koninginnedag en rijdt bovendien met haar schaarste aan afvalbakken twaalf maanden per jaar de eigen straatreiniging in de wielen. Gelukkig wordt de buurt op andere gebieden wél gestadig uit het diepe dal getild. De overheid bestrijdt hier voortvarend criminaliteit, fout geld en verkeerde bedrijfsvoering, knapt straten en pleinen op en werkt aan een nieuwe economische impuls.

Als sluitstuk verdient nu de bestrijding van de graffiti een inhaalslag. Wat te doen? Voer een massaal eenmalig reinigingsplan uit, breng coatinglagen aan op de gevels en verwijder nieuwe bekladding zo snel mogelijk. Laat het

stadsdeel zijn eigen 'reinigingsabonnement', de gratis eerste reiniging en de fiscale aftrekbaarheid ervan actiever bekendmaken. En laat het meteen ook zijn onzinnige onderscheid tussen eigen en andermans objecten afwerpen. Intussen zouden actieve eigenaren best hun lakse burens op de vingers mogen tikken. Desnoods start het stadsdeel bij die passievelingen zelf een schoonmaakoperatie en stuurt zij hun de rekeningen. In de repressieve sfeer kan de overheid daders effectiever aanpakken door het instellen van een Kliklijn en het aanleggen van videodossiers van hun tags. Laat de vanden en taakstraf als schoonmaker ondergaan en laat ze opdraaien voor de schade. Dan betalen niet langer de vervuilers, maar de echte vervuilers.

Graffiti voorkómen is nog het allerbeste. Betrek de jongeren bij het opknappen, leg de verkoop van spuitbussen aan banden en gun kunstzinnige spuitbusartiesten hun eigen Wall of Fame. Minder belangrijk is het wie alle initiatieven neemt – de overheid, eigenaren of een samenwerkingsverband. Als het kliederen maar stopt, zodat de prachtige gevels weer kunnen pronken in schoonheid.



Graffiti moet nu ook eens worden aangepakt, vindt buurtvergadering...

waarvoor die laad- en losplekken zijn bedoeld. Het kan ook anders, kijk eens naar de Chinese ondernemers die vanuit de Gelderse kade met allerlei kleine

vervoermiddelen hun winkels bevoorraden. Er blijft nog veel te verbeteren op de Wallen, maar gezamenlijk valt er het nodige te bereiken. De knop is om.

Burgwallen op de schop

De Burgwallen zijn nog niet van het nodige herstelwerk af. Veel is al gedaan, veel moet nog gebeuren. Een kort overzicht van wat nog op de schop moet.

De herinrichting van de Zeedijk komt eraan. Momenteel vindt verkeersonderzoek plaats naar het auto- en fietsverkeer, het aantal laad- en losbewegingen en dergelijke. In februari zijn de resultaten bekend en komen er voorstellen over hoe de Zeedijk er uit kan gaan zien. Met of zonder Amsterdammertjes, met of zonder kleine terrassen, met of zonder stoepen bijvoorbeeld. Op 8 februari is de presentatie van de plannen in het Bethaniënklooster tijdens het Burgwallenoverleg, dat voor iedereen toegankelijk is.

Voor de komende bouwvakvakantie is de Oudezijds Voorburgwal tot en met The Grand klaar. In januari 2009 wordt gestart met de even zijde van de Voorburgwal. Verwacht wordt dat vooral bij de Oude Kerk, waar vroeger een kerkhof lag, het werk ingrijpend is. Het gaat onder meer om de aanleg van een dieprijool.

Er zijn problemen met de vernieuwing van het waternet in de kleine straten tussen Nieuwmarkt (Monnikenstraat), Kloveniersburgwal (Bethaniëstraat) en Achterburgwal. Daar beginnen de werkzaamheden na de komende Koninginnedag. De openbare urinoir van Hildo Krop tegenover The Grand, een officieel rijksmonument, komt voor de zomer op de oude plaats terug.

DE WALLEN TEST UW KENNIS

- In de buurt is het een prominente 'Chinees'. Een groot hoekpand, drie verdiepingen hoog op de hoek van de Oude Doelenstraat en de Oudezijds Voorburgwal. Iedereen kent het maar is de naam ook zo bekend? Hoe heet die 'Chinees'?
a. Asian Plaza.
b. Oriental City.
c. Kanton Dim Yung.
d. Amsterdam Chinese Restaurant.
- Café Baantjer komt. Maar waar? Het is in ieder geval onderdeel van een groter café. Van welk?
a. Café De Heffer, Beursstraat.
b. Casablanca, Zeedijk.
c. Paleis van de Weemoed, Oudezijds Voorburgwal.
d. De Schreierstoren, Gelderse kade.
- Hoog boven de argeloze wandelaar een gouden leeuw als toonbeeld van kracht en welvaart. Wat hadden

ze in die tijd toch met leeuwen, beren en arenden? Waar moeten we omhoog kijken om die gouden leeuwknop te zien (foto)?



- Kloveniersburgwal 67.
- Grimburgwal, hoek Oudezijds Achterburgwal.
- Oudezijds Kolk, hoek Zeedijk.
- Rokin 96.
- Wat komen we tegen in het 'Hofje van Wijs'?
a. Studentensoos.
b. Tweedehands boekenmarkt.
c. Een bejaarden- en verzorgingstehuis.
d. Een koffie- en theewinkel.
- Vanaf het prille begin – het eerste

- nummer verscheen februari 1990 – verzorgt Drukkerij Atlantic in de Warmoesstraat het drukwerk van d'Oude Binnenstad. Maar dat is verleden tijd. De drukkerij zit daar niet meer. Wie verzorgt nu het drukwerk?
a. Felix Offset, Oudezijds Achterburgwal.
b. Drukkerij Van Kampen, Oudezijds Voorburgwal
c. Drukkerij Atlantic, maar nu Prinsengracht 220.
d. Office Print, Gelderse kade.
 - In de Pijlsteeg, waar tegenwoordig 'Kras' en Wynand Fockink de scepter zwaaien zat in de achttiende eeuw ook 'De Oude Pijl'. 'Hier wordt de jeugd vroeg oud en eind'lijk afgesloofd', klonk het in een gedichtje. Wat was daar toen te doen?
a. Een bordeel.
b. Een touwslagerij.
c. Een weeshuis.
d. Een muziek- en danscentrum.
- De goede oplossing op pag. 2

Alarm: 112

Politie:	
Niet spoedeisend	0900-88 44
Wijkteam Beursstraat:	
Buurtregisseur Noordelijke Burgwallen:	
Rob Oosterbaan	06 53 87 93 92
Brandweer:	
Alarmnummer	621 21 21
Centraal Bureau	692 93 94
Gezondheidszorg:	
GG&GD (Ambulance)	555 55 55
Eerste hulp (OLVG)	599 30 16
Centr. Doktersdienst	592 34 34
Kruispost	624 90 31
Dierenambulance	626 21 21
Gemeente Amsterdam:	
Internet:	www.amsterdam.nl
Stadhuis	552 91 11
Horeca Overlastlijn	421 45 67
Milieudienst	551 34 56
Ombudsman	625 99 99

Stadsdeel Amsterdam-Centrum:	
Internet: www.centrum.amsterdam.nl	
Algemene informatie	552 44 44
Meldpunt Zorg & Overlast	552 44 42
Reiniging, bestrating, groenvoorziening	551 95 55
Inspectie Bouwen en Wonen	
ma/vrij 09:00-10:00	552 46 30
Nuon (Energie Noord West):	
Afdeling Binnenstad	597 16 16
Openbare verlichting	597 26 26
Storingen elektra	597 12 34
Storingen gas	597 12 35
Dienst Stadstoezicht:	
Hoofdkantoor	553 03 00
Algemene informatie	553 03 33
Reinigingspolitie	551 96 46
Wegslepen	553 01 63
Wijkcentrum:	
d'Oude Stadt	638 22 05
Taxi:	
TCA-Centrale	0900-677 77 77
Taxi Direkt	0900-0724
Stadsmobiel	441 00 55
Meldpunt overlast water:	
	625 00 99



nieuws overzicht

September

21 Charles Geerts heeft zijn panden op de Oudezijds Achterburgwal voor 25 miljoen euro verkocht aan NV 't Oosten, vertelt hij op een persconferentie.

Oktober

6 Ondernemers op de Wallen protesteren met een grote advertentie in Het Parool tegen de toepassing van de wet-Bibob.

4 Voorafgaand aan het voetbalduel Ajax-Zagreb is de sfeer op de Wallen grimmig. De politie fouilleert grote groepen supporters op wapenbezit. In de Warmoesstraat verwijderd de politie een groep Zagreb-supporters.

23 Een 23-jarige vrouw gooit haar kind vanaf de vierde etage in de Bijenkorf en springt vervolgens zelf. Het anderhalf jaar oude meisje overlijdt vrijwel meteen, de moeder wordt zwaargewond afgevoerd naar een ziekenhuis. Het gaat vermoedelijk om een familiedrama.

25 De Wallen tellen maar twintig tot vijfentwintig procent geboren Amsterdammers. Samen met de grachtengordel zijn de Wallen qua bevolkingssamenstelling het minst authentiek Amsterdams.

25 Woningencomplex De Monnik in de Bloedstraat/Gordijnensteeg wint de eerste Amsterdamse Nieuwbouwprijs.

31 Twee dagen achtereenvolgend de Mobiele Eenheid een kraakpand op het Damrak. Bij de eerste ontruiming heeft de politie waarschijnlijk krakers over het hoofd gezien.

November

6 In metrostation Nieuwmarkt raakt een 38-jarige man gewond nadat hij is geraakt door een aanrijdende metrotrein.

10 De Amsterdamse rapper Brooklan overlijdt na een steekpartij in de Warmoesstraat. Een 25-jarige verdachte wordt een week later aangehouden in Parijs.

22 De voormalige ramen van Charles Geerts worden mode-etalages, zo kondigt wethouder Lodewijk Asscher aan.

23 Jack Cohen neemt afscheid als voorzitter van de NV Zeedijk.

24 Een verwarde man dreigt zichzelf in brand te steken in zijn woning in de Brandewijnsteeg.

24 De gemeente wil vliegende brigades inzetten tegen de overlast van junks en daklozen.

December

5 Het gebruik van condooms in de prostitutie op de Wallen neemt steeds verder af.



Redactie en bestuur
van d'Oude
Binnenstad
wensen u goede
feestdagen
en een
succesvol
2008!



De confitures van Miss Marmalade

Wallenbewoonster Marjolijn Rosendaal is dit jaar definitief in de dagbladen en glossy's doorgebroken als Miss Marmalade met haar thuisgemaakte haute confitures.

Zij blijkt potjes met namen als Bitterzoete Passie of Pittig Zomerprinsje te vullen met overheerlijke, thuisgemaakte confitures. Aan seizoensfruit zoals aardbeien, pruimen en peren, maar ook ananas, sharon en grapefruit voegt Miss Marmalade bijzondere specerijen, kruiden, noten, azijnsoorten en (soms) drank toe.

Het geheim van haar snelle succes is dat haar onweerstaanbare confitures geschikt zijn als fruitbeleg, chutney of compote. Ze zijn ook te combineren met cakes, kazen of gegrild vlees en er kan natuurlijk ook stiekem met een theelepeltje van worden gesnoept.

Op haar site www.missmarmalade.nl kan worden gekozen uit twintig wisselende smaken in een weergalozes verpakking. De bestelling kan worden bezorgd of opgehaald bij deze fantasierijke Wallenbewoonster.



Gebedsgenezing in Amsterdamse healing rooms verhaalt van wonderbaarlijke genezingen

Bidden voor beterschap

Zo'n vier jaar geleden werd in Den Haag de eerste healing room geopend, letterlijk vertaald als 'kamer van genezing'. Sinds november 2004 is er ook een in Amsterdam, op de Wallen. De getuigenissen spreken voor zich: genezingen van psoriasis, burn out, depressiviteit, psychische problemen en aandoeningen van de ingewanden.

Het fenomeen HR, zoals ze ook wel worden aangeduid, is begin deze eeuw vanuit de VS naar Nederland overgewaaid, maar ontstond al ruim honderd jaar geleden in de Amerikaanse stad Spokane. Daar begon een christelijke predikant, John G. Lake, te bidden voor mensen om genezing.

Een bijzondere periode brak aan. In de beginjaren vonden honderdduizend geregistreerde genezingen plaats. Spokane werd de gezondste stad van de wereld.

Juliana

Een interessant feit is dat John G. Lake ook iets heeft betekend voor het Nederlandse koningshuis. Koningin Wilhelmina schreef hem een brief waarin zij hem vroeg om voor haar te bidden zodat zij een gezond kind kon baren na zes miskramen. Nadat hij gebeden had stuurde Lake een bericht terug dat God haar gebed had beantwoord. Minder dan één jaar later baarde zij het kind dat koningin Juliana van Nederland werd.

De beweging van de HR verdween in de loop der jaren in de anonimiteit totdat ene Cal Pierce de boodschap kreeg dat hij er weer mee moest beginnen. Inmiddels hebben ze wereldwijd bekendheid verworven met Nederland als 'marktleader': er zijn er in Nederland inmiddels rond de dertig.

Ook in Amsterdam gebeuren er geweldige dingen: een man vertelde ons zeer recent dat toen hij in de healing room kwam, zwaar depressief en burnt out was. Hij had vier maanden op bed gelegen en al zijn lichamelijke en geestelijke reserves waren op. Ook zat zijn



Vrijwilligers van de healingroom...

lichaam voor zestig procent onder dikke korsten van uitgedroogd bloed veroorzaakt door psoriasis. Na de eerste vijf sessies in de healing room waren de korsten verdwenen. De verpleegster die hem verzorgde stond daar raar van te kijken. 'Ik vertelde haar dat mijn depressiviteit is omgezet in vreugde. Geen anti-depressiva en geen valium meer en de psoriasis is weg!'

Een vrouw vertelt dat ze naar de healing room ging om gebed te ontvangen voor een conditie die sensitive bowel syndroom heet. 'Ik had pijn in mijn ingewanden en ik kon veel soorten eten niet goed verteren. Als gevolg hiervan voelde ik me ook vaak misselijk. En kele dagen voordat ik een onderzoek moest ondergaan in het AMC ging ik naar de healing room om voor mij te laten bidden.'

Toen het team voor haar bad gebeurde er iets verrassend. 'Opeens voelde ik

gekomen.' Ze werkt nu in de healing room in het centrum.

Dokter

In feite gaat een behandeling in de HR niet anders in zijn werk dan bij een doktersconsult. De patiënt neemt plaats in de wachtkamer en vult een formulier in waarop hij zijn klachten opschrijft waarvoor hij een gebed wil hebben. Eenmaal aan de beurt wordt er twintig minuten voor uitgetrokken. De bezoeker vertelt aan het gebedsteam wat er aan de hand is. Dit team bestaat meestal uit drie mensen. Deze hebben een uitgebreide cursus gevolgd. De medewerkers van het gebedsteam geloven dat God de patiënten kan beter maken. Om misverstanden te voorkomen zullen de medewerkers nooit zeggen dat de patiënten moeten stoppen met medicijnen of dat ze niet meer naar de dokter moeten gaan. Sterker nog, de patiënten wordt aangeraden de dokter te raadplegen als ze in de HR zijn geweest. Het is namelijk belangrijk dat een arts de genezing bevestigt.

Iedereen is welkom in de healing room en er wordt voor iedereen gebeden, ongeacht geloof of achtergrond. De Healing Room in het centrum is te vinden op Oude Zijds Achterburgwal 102. Iedere maandag open van 11 uur tot 14 uur. (niet op 24 en 31 december). Er zijn nog twee andere Healing Rooms in Amsterdam: één in het Amstel Business Park in Zuid-Oost en één in Amsterdam Osdorp in een dokterspraktijk.

Voor meer informatie
www.healingrooms-amsterdam.nl

Kerstmis in de Gouden Eeuw

Een muzikale kerstrondleiding in museum Ons' Lieve Heer op Solder op zondag 23 december, van twee tot vier uur.
Volg het spoor van Kerst aan de hand van Will van der Mark van Oculaire die de verhalen rond de geboorte van Jezus vertelt aan de hand van de schilderijen

en beelden die van kelder tot zolder hangen in het museum. Clara Oscura gaat ook mee en brengt 17de eeuwse kerkliederen, gezongen door Anne Nies Keur en Helma Hartman begeleid op barokgitaar door Jorge Oracion. Kaarten bestellen via Oculaire 030-2304508, of info@oculare.nl